

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ ΔΕ

Καὶ τὰ Δοξαστικά Ῥαπερινεὺ καὶ Αἶνων τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τῶν Προσευχασιῶν τῶν Αἶνων, δύο Ὑμνοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ τὰ καίμενον δύο Κανόνων τῆς Ἀκαθίστου ὧν ὁ εἰς ἀνέκδοτος.

ΠΑΡΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

« Ἐὶ γὰρ κε σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ
» καταθεῖο, καὶ θαμὰ τοῦθ' ἐρ-
» θοις, τάχα κε μέγα καὶ τὸ
» γένοιτο». (ΗΣΙΟΔΟΣ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ",

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 48 - ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ ΔΕ

Καὶ τὰ Δοξαστικά Ἑσπερινοῦ καὶ Αἰνῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετὰ τῶν
Προσευχοίων τῶν Αἰνῶν, δύο Ὑμνοι εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ
τὸ καίμενον δύο Κανόνων τῆς Ἀκαθίστου ὧν ὁ εἰς ἀνέκδοτος.

ΠΑΡΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΦΑΡΛΕΚΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

• Εἰ γὰρ κε σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ
• καταθεῖο, καὶ θαυρὰ τοῦθ' ἔρ-
• θοῖς, τάχα κε μέγα καὶ τὸ
• γένοιτο». (ΗΣΙΟΔΟΣ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ,,

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΣΟΥΚΑΡΙΔΗ & ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΛΗ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 22 - ΑΘΗΝΑΙ

«Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν»

«Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν Σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«Τὸ πρόσωπόν Σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν χρυσοῦσι περιβεβλημένη πεποικιλμένη».

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται Σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».

(ψαλμ. μδ' 1, 9, 12, 13, 17)

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ὑπογραφήν μου.

ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩ,

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ, ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ,

ΚΥΡΙΩ, ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ,

ΦΩΤΙΩ,

ΣΟΦΩΤΑΤΩ, ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΗΓΗΤΩΙ

ΠΑΝΕΙΛΛΘΩΣ ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Μία τῶν μεγαλοπρεπεστέρων ὑπὸ ἔποψιν ποιητικοῦ, ὅλλα καὶ μουσικοῦ κάλλους Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκολουθιῶν εἶναι ἡ τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου, καθ' ἣν τὰ στίφη τῶν πιστῶν συρρέοντα, ἀσφαιτικῶς πληροῦσι τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ ἐν εὐλαβείᾳ παρακολουθοῦσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θεαλεσιῶν μελωδιῶν τοῦ ὑπερέχου τοῦτον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ὕμνογραφίας ἀριστουργήματος, γεγραμμένου μὲ δλὴν τὴν δύναμιν τῆς φαντασίας τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς, κατόπιν τροπαίων καὶ θριάμβων, οὓς κατήγαγον ἡρωϊκαὶ λεγεῶνες, ὑπὸ τὴν θαυματουργὸν ἀρωγὴν καὶ ἀρραγῇ προστασίᾳ τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ μουσικὸν μέρος τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἀκολουθίας περιλαβὼν ἐν τῇ πρότινος ἐκδοθεμένῃ μουσικῇ Τριωδίῳ μου, ἐκδίδωμι ἤδη ἐν τῇ παρόντι ἰδιαιτέρῃ τεύχει, περιέχοντι—πλὴν τῶν κατ' αὐτὴν ψαλλομένων εἰς ἀρχαίον ἔκκλ. μέλος «Τὸ προσταχθέν», καὶ «Τῇ ὑπερμάχῃ»—τὸν Κανόνα «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» διασκευασθέντα ὑπ' ἐμοῦ, τὴν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον οὐντομα, διάφορα «Χαῖρε, Νύμφη», «Τὴν Ὠραότητα» τοῦ τε Χονομουζίου καὶ ἕτερα δύο ἀρχὸν καὶ σύντομον, ἐπίσης διασκευασμένα, τὰ Τετραψῆδια τοῦ Ὁρθρου, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰων «Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνων» καὶ τὰς ἀπαραιτήτους τυπικὰς διατάξεις καὶ οδηγίας. Ἐπισυνῆψα δὲ ἐν τέλει καὶ ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ Δοξαστικά «Ἐσπερίων καὶ Αἱωνων, τὰ Προσόμοια τῶν Αἰωνων, Ὑμνον εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών» μελοποιηθέντα παρ' ἐμοῦ, ὡς καὶ ἕτερον Ὑμνον εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ψαλμοὶς καὶ Ὑμνοὶς» παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφη τοῦ ἀρχαίου, Λαμπαδαρίου τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐπὶ τῆς Ἀλώσεως.

Πρὸς τούτοις ἐκδίδωμι τὸ κείμενον δύο Κανόνων τοῦ Ἀκαθίστου, ὧν ὁ μὲν πρῶτος κατακεχωρημένος ἐν τοῖς Θεοτοκαρίοις εἶναι ποίημα Νικολάου (τοῦ Στουδίου πάντως), ὁ δὲ ἕτερος Ἰωαννικίου (οὗχι Ἰωάννου ὡς ἐπιγράφεται), ἐξ ἀντιγράφου τοῦ Παντοπλ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀκακίου, Προηγούμενου τῆς ἐν Ἀθῶν Ἱ. Μονῆς Ξενοφώντος, παραχωρηθέντος μοι παρὰ τοῦ Ἀρχοντος Μεγ. Χαρτοφύλακος καὶ Χρονογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Μανουὴλ Γεδεών.

Δι' ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τούτων ἐξαίρονται τὰ πολυσήμινα ἔθνικα γεγονότα, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων συνετέθη ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, ἐν ᾧ ὁ ἤδη ἐν χρήσει Κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ἀριστον ἐγκώμιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀποτελόν, οὐδεμίαν τῶν γεγονότων τούτων μνησίαν ποιεῖται. Δὲν θὰ ἦτο ὁθεν ἄκοπον οὐδ' ἄτοπον, ἂν ὠρίζετο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα μετὰ τοῦ ἐν χρήσει ψάλλωνται καὶ οἱ Κανόνες οὗτοι (ἢ τοῖσδε καὶ ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν) κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ἐβδόμηδος τῶν Νηστειῶν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος. παραλειπομένων τῶν Νεκρωσίμων καὶ Μαρτυρικῶν, ὡς μὴ ἔχοντων θέσιν εἰς χαρμόσινον καὶ πανηγυρικὴν Ἀκολουθίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ὀκτωβρίου 1931

Ἐμμανουὴλ Ἱ. Φαρλέκας

Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Α) ΤΗ Α' Β' Γ' ΚΑΙ Δ' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

§ 1. Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος ψάλλεται, ὡς γνωστόν, *τμηματικῶς* τῇ α' β' γ' καὶ δ' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

Ὁ Ἱερέως: Εὐλογητός ὁ Θεός — Βασιλεῦ Οὐράνιε . . .

Ὁ Ἀναγνώστης: Τρισάγιον — Παναγία Τριάς, — Πάτερ ἡμῶν, — Κύριε, ἐλέησον διωδεκάκις, — Δόξα καὶ νῦν, — Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, — Δοξολογία, — Πιστεύω, — Ἄξιόν ἐστιν. Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, ὁλόκληρον. Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος (ἀργὸν) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ σχετικὴ Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἑκάστον τῶν ὁποίων ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ «Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ τὸ «Ἀληθυσία» (1). Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον δίχορον, — Τρισάγιον, — τὸ Κοντάκιον τῆς ἐπαύριον (2), — Ὁ ἐν παντί καιρῷ, — Ἀσπίς καὶ Ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ «Δι' ἀρχῶν» ψάλλομεν τὸ Κάθισμα «Τὴν ὡραϊότητα».

Β) ΤΗ Ε' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ψάλλεται *διόκληρος* ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, συνήθως μὲν μετὰ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ἑνιαχοῦ ὅμως ψάλλεται καὶ ἐν Ὁρθρῳ.

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΜΕΤ' ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

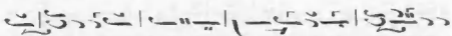
§ 2. Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν» ψάλλομεν δις μὲν εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος τὸ ἀργὸν «Τὸ προσταχθὲν *μυστικῶς*», ἀπαξ δὲ τὸ σύντομον (ἰδὲ κατωτέρω), ἅντι δμως τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ ὁποῖον ψάλλεται ἑὰν ἡ Ἀκάθιστος τελεῖται μετ' Ὁρθρου. Καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' ψῆδὴ τοῦ Κανόνος «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ἔθθα εἰς ὑποσημειώσεις καταχωρίζεται ἡ περαιτέρω Τυπικὴ Διάταξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου.

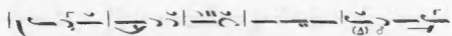
(1). Κατὰ τὴν Α' καὶ Γ' Στάσιν ἀρχίζει ὁ δεξιὸς χορὸς, κατὰ δὲ τὴν Β' καὶ Δ' ὁ ἀριστερός, ὡς καὶ τὸ σύντομον «Τῇ Ὑπερμάχῳ».

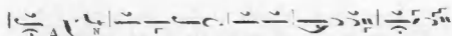
(2). Τῇ Α' Παρασκευῇ ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου «Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θῶρακα» κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Μαρτυρικὸν «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως» (ζῆτει εἰς τὸ Ὡρολόγιον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων), ἐκτός, ἐὰν τῇ ἐπαύριον Σαββάτῳ συμπίπτῃ ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων 40 Μαρτύρων, ὅτε ἀναγινώσκεται τὸ Κοντάκιόν των.

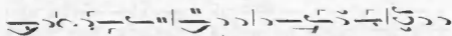

 ■ ε ε ε ε εν μυ στι ι ι κω ω ω ω ως ᾱ

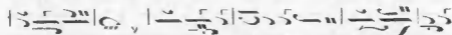

 λα θω ω ω ω ων εν γνω ω ω ω ω ω σει ει ει

 ει ει ει ει εν τη η σκη η η η η η η η η

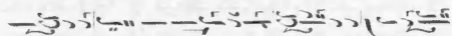

 νη η του ου ου ου ου Ι ω ω ω ση η η η

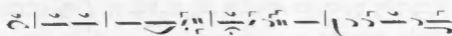

 ηφ ᾱ σπου δη η η η η ε πε ε ε ε ε ε

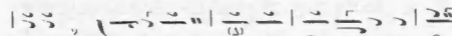

 ■ στη η η η η ο Α α ω ω ω ω ω ω ω

 μα α α τος ᾱ λε ε ε ε ε γω ων τη η Α α

 α α πει ει ει Α πει ρο γα α α α α ■ μω ω

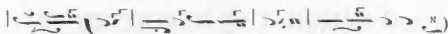

 ω ω ω ω ο ο κλι ι ι ι ι ι τι ι ι ι να α ας

 τη κα τα δεα α α α α α α α σει ει ει ει ει

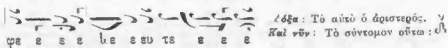

 ει ει ᾱ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

τούτων επιδιωκόμενον εὐχάριστον ὁποτέλεσμα καὶ μὴ δυσφημῆται ἡ πάτριος ἡμῶν
 μουσική. Τὸ αὐτὸ δέον νὰ γίνηται καὶ κατὰ τὰ Χερουβικά, τὰ τοῦ Μεγ. Βασιλείου
 Λειτουργικά, τὰ Κοινωνικά κτλ.

ου ρα α α νου ου ου ου ους ρῆ χω ω ραι ει ει
 ει ει ηει ει ει ει ει ται αι αι αι Α να α α Α
 νηλ λοι ω ω ω ω ω ω τω ω ω ω ω ως
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λο ος ε ε εν
 Σοι οι οι ρῆ Ο ον και ελε (π) ε ε ε ε ε ε
 ε ε πω ω ω ω ω ω ω ων ε εν μη η
 η η η η τρα α α α ηα α α Σου ρῆ λα α
 θε ο ον τα α θου ου ου ου ου ου ου λου ου ου
 ου μο ο ο ορ φη η η η ην ρῆ εε ι ι στα
 μαι αι αι αι κρα αυ γα α α α α α α ζει ει κραυ
 γα α α ζειν Σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 λε Χαι αι αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υ υμ

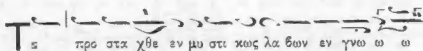

$\varphi\eta$ η η η η A α $\nu\upsilon$ υ υ υ υ $\upsilon\mu$

φ ε ε ε λ ε ε υ τ ε ε ε ε

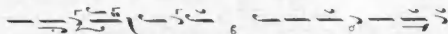
Καὶ νῦν: Τὸ σύντομον οὕτω:

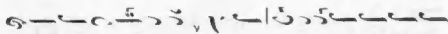
πρὸ στα χθε ἐν μὴ στί πως λα βων ἐν γνω ω ω

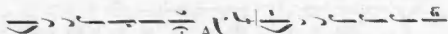
ω ω σετ κ εν τη σακη νη η του Ι ω σηφ σου δη

ε π ε ε ε ε στη η ο Α σω μα τος λε γων

τη Απειρογάμοι Ο κλιεινάς τη κα τα

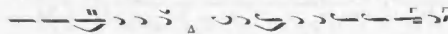
θα ασει τους Ου ρα νους ἃ γω ρει ει ται Α ναλ λαι ω

ὡς ὁ ὁ λως ἐν Σοι Ἰ. Ὁν καὶ βλε ε ε πων ἐν

μη τρα Σου ολ λα θον τα δου ουλουμορ φην ηη εξ ι στα

μαί κραυ γὰ ζεῖ εἰν Σοι ᾧ Χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φευ

TE E E E

Καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου. Ἀκολουθοῦς δὲ
ψάλλεται ἡ Α' καὶ Γ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ο ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ (1)

Ἦχος ἥτος Βαυ ξ Ὁδὴ Α' ἥ

A νοι οι ξω το στο μα μου και πληρω θη η
 σε ται Πνευματος ἥ και λο ■ γον ε ρευ ξομαι τη βα
 σι λι ι δι Μητρι ἥ και ο φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ
 ρι ζων π και ■ α σω γη θε με νος τα αυ της τα
 θαυ μα τα (Δις) ἥ

Υ περ α γι α θε ο το κε σω ω σον η μας ἥ
X ρι στου ου βι βλον εμ φυ χον ε σφρα γι σμε ε
 νην Σε Πνευμα τι ἥ ο με ε γας Αρ χα γγε λος Α γνη
 θε ω με νος ἥ ε πε φω ναι Σαι χαι ρε χα ρας δο χει
 ον π δι η ης της προ μη το ρος α ρα λυ θη σε ται ἥ

(1). Ἡ παρῶσα διάταξις τοῦ Κανόνος τηρεῖται κατὰ τὰς τέσσαρας πρώτας Παρουσκυάς (α', β', γ' καὶ δ') τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Διὰ δὲ τὴν Ε' Παρουσκυήν, καθ' ἣν φάλλεται ὁλόκληρος ἡ Ἀκάθιστος μετ' Ἀποδείπνου, σημειοῖμεν ἐν τῇ οἰκείῳ τόπῳ καὶ ἐν ὑποσημειώσεσι τὰ δέοντα.

Στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Α δα αμ ε πα νορ θω σις Χαι ρε Παρ θε ε ■
 Θε ο νυμ φε ᾠ του Α δου η νε κρω σις Χαι ρε Πα να
 μω με ᾠ το πα λα τι ον του μο νου Βα σι λε ως q Χαι ρε
 θρο νε πυ ρι νε του Παν το κρα το ρος 6
 7κ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι 6
 7κ
Ρ ο δον το α μα ραν τον Χαι ρε η μο ο νη βλα
 στη σα σα ᾠ το μη η λον το ευ ■ σμον Χαι ρε η τε
 ξα 6
 7κ το Ο σφρα δι ον του παν των Βα σι λε ως q Χαι ρε
 α πει ρο γα με κο ο σμου δι ■ σω σμα 6
 7κ

Κ αι νυν και ■ ει και εις τους ■ ω νας των ■
 ω ω νων Α μην 6
 7κ

Α γνει ει ας θη σαυ ρι σμα Χαι ρε δι Ης εκ του

πτω μα τος η μων ε ξα νε στη μεν ἢ Χαι ρε η δυ πνο ον

κρι νον Δε σποι να πι στους ευ ο δι α ζον q θυ μι ι α μα

ευ ο σμον μυ υ ρον πο λυ τι μεν 6
ΦΑΗ Γ' ἢ

Τ ους Σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε ως

ζω ω σα και ■ φθο νος πη γη ἢ θι α σον συ κρο τη

σαν τας πνευ μα τι κον ἢ στε ρε ω ω σον q και εν τη

θει ■ δο ξη Σου στε φα νων δο ξης α ξι ω σον (Δις) ἢ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σ τα χυν η βλα στη σα σα τον θει ει ον ως χω ρα α νη

ρο τος σα φως ἢ Χαι ρε εμ ψυ χε τρα πε ε ζα αρ τον ζω

ης χω ρη σα α σα q Χαι ρε του ζων τος υ δα τος πη γη

■ κε ε νω τος Δε σποι να Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. 6 ἢ

Δ α μα λης τον Μο σχον η τε κου ου σα τον ■ α μω

μον και ρε τοις πιστοις ^Α ^Α Χαι ρε Αμνας κυ η σα ■ σα

Θε ου Αμνον τον αι ρον τα η κο ο σμου παν τοσ τα πται

σμα τα ^Α ^Α Χαι ρε θερ μόν Ι λα στη ρι ον *Στίχ. Δόξη.* ^Α

Ο ρ θρος φα ει νας ^Α ^Α Χαι ρε η μο ο νη τον η

η λι ον φε ρου σα Χρι στον ^Α ^Α φω τος κα τοι κη τη ρι ι

ον ^Α ^Α Χαι ρε το σκο τος λυ σα α σα η και τους ζο φω δεις

δαι μο νας ο λο τε λως εκ μει οι σα σα *Στίχ. Και νυν.* ^Α

Χ αι ρε πυ λη μο νη Ην ο Αο ο γος δι ω ω θευ

σε μο νος η μο χλους και πυ λας Α θου Δε σποι να τω

Το κω Σου συν τρι ψα α σα η Χαι αι ρε η θει ■ ει σο δοσ ^Α

Τὸ τέλος
ὁ δεξιός.

(1)

των σω ζο με νων Πα νυ μνη τε *Και ἀρχίζει ὁ ἀριστερός:*
τὴν Δ' ᾠδὴν.

(1). Κατὰ τὴν Ε' Παρασκευὴν, καθ' ἣν ψάλλεται ὁλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος μετ' Ἀποδείκτου, μετὰ τὸ ἀνωτέρου Τροπάριον, ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ἰσαμύχῃ» εἰς ἀρχαῖον ἀργὸν Βιζαντινὸν μέλος δίχορον καὶ εἶτα ἀναγινώσκειται ἡ Β' στίσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς ἄρχεται τῆς Δ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος.

Ο κα θη με νος εν δο ο ξη ^Α ⁶ ^κ 'ΩΔΗ Δ' ⁶ ^κ

ε πι θρο ο νου θε ο τη τος ^κ εν νε φε λη κου ου φη

ηλ θεν Ι η σους ο Γ περ θε ος ⁶ ^κ τη α κη ρα τω

πα λα μη και δι ε σω ω σε η τους κρυ γα ζον τας δο ξα Χρι

στε ε τη δυ να μι Σου

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε ⁶ ^κ
σώσον ἡμᾶς.

Ε ν φω ναις ■ σμα των πι ι σται ^Δ ⁶ ^κ Σοι βο ω ω

μεν Πα νυ μνη τε ^κ Χαι ρε πι ον Ο ο ρος ^Δ ⁶ ^κ και τε τυ

ρω με ε νον εν Πνευ μα τι ^κ ⁶ ^κ χαι ρε λυ χνι α και στα μεν

μαν να φε ρου σα η το γλυ και αι αι αι αι νον ^π ^χ ^Δ ⁶ ^κ τα

των ευ σε βω ων αι σθη τη ρι α

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε ⁶ ^κ
σώσον ἡμᾶς.

λα στη ρι ον του κο ο σμου ^Α ⁶ ^κ χαι ρε Α α χραν τε

Δε σποι να ^κ ⁶ ^κ χαι ρε κλι μα ξ γη η θεν παν τας ■ νυ φω ω

σα σα χα ρι τι ⁶ και ρε η γε φυ ρα ον τως η με τα

γου ου σα ^π εκ θα να του πα αν τας προς ζω η ην τους υ

μουν τας Σε

Σειχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε ⁶
σώσον ἡμᾶς. ^κ

Ο υ ρα νων υ ψη λο τε ^ε ε ρα ■ και αι ρε ^δ

γης το θε με λι ο ον εν τη Ση νη δυ υ ι Α χραν τε ■

κο ο πως βχ στα σα σα ⁽¹⁾ ⁶ και ρε κογ χυ λη πορ φυ ραν θει

αν βχ φα σα ^π ⁶ εξ αι μα ■ των Σου ^Δ τω Βα αι λει ει των

Δυ να με ων

Σειχ. Δόξα Πατρί... ⁶
^κ

Ν ο μο θε την η τε κου ■ α λη θως και ρε Δε

σποι να ⁶ ^κ τον τας α νο μι ας πα αν των δω ρε α αν

(1). Ὡς συνήθως ψάλλεται ἡ περιχοπὴ «Ὁδρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον», ἐσφαλμένως ἀποδίδεται τὸ νόημα τοῦ ὕμνου, δι' οὗ ὁ ποιητὴς ἐγκωμιάζει τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οἷ ἐβάστασεν ἐν τῇ κοιλίᾳ Αὐτῆς τὸ θεμέλιον τῆς γῆς, ἥτοι τὸν Κύριον, καὶ οὐχὶ οἷ ἡ Θεοτόκος εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς γῆς. Φρονοῦμεν οἷ. ὡς ἀνωτέρω διςκαυέασθη τὸ τροπάριον, ἀποδίδεται πλήρως τὸ νόημα, ἄνευ οὐσιώδους μεταβολῆς τοῦ μέτρου.

ε ξα λει φον τα ἡ α κα τα νο ο η τον βα θος υ φος

αφ ρη η τον ἡ Α πει ρο γα με δι ης η μει εις ε θε

ω θη μεν

Στίχ. Και νῦν... ἡ 6

Σ ε την πλε ξαν τω κο ο σμω ἡ α χει ρο ο πλο κον

στε φα νον ἡ α νυ μνο λο γου ου μεν χαι ρε Σοι Παρ θε ε

νε κραυ γα ζον τες ἡ το φυ λα κτη ρι ον παν των και χα

ρα κω μα ρ και κρα ται ω ω μα ἡ και ι ε ρο ον

Και ἄρχίζει ὁ δεξιὸς
τὴν Ἐ΄ Ὁδὴν.

κα τα φυ γι ον

Ἐ 6
ῬΔΗ Ε΄ ἡ

Ε ξε ε στη τα συμ παν τα ἡ ε πι τη θει α

δο ξη Σου ἡ Σο υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε νε ἡ

ε σχες εν μη η η τρα τον ε πι παν των θε ο ον ἡ

τε ε το κας α χρο νον ἡ ον ἡ πα σι τοις υ μνου

σι Σε ε σω τη ρι ι αν βρα δευ ον τα Στίχ. Ὑπεραγία Θεο- 6
τόκε, σῶσον ἡμᾶς. ἥ

Ο δο ον η κυ η σα σα ζω ης χαι ρε Πα να μω
με η η κα τα κλυ σμου της α μαρ τι ι ι ας σω σα σα κο

σμον χαι ρε Θε ο ο νυ υμ φε η α κου σμα και λα λημη φρι

κτον ἥ χαι ρε Εν δι αι τη μα ἥ του Δε σπο ο του της

κτι σε ως Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, 6
σῶσον ἡμᾶς. ἥ

σχυ υς και ο χυ ρω μα αν θρω πων χαι ρε Α χραν

τε η το ο ο ο ο πε γι α σμα τος της δο ξης ἥ

νε κρω σις Α α δου η Νυμ φων ο λο ο φω τε η

χαι αι αι αι ρε ἥ των Α γγε λων χαρ μο νη ἥ χαι

ρε η βε η θει α ἥ των πι στω ως δε ο με νων Σου ἥ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Π ρι ι μορ φον ο χη μα του Αο γου χαι ρε

Δε σποῖ να εἰς ἐμψυχε Παράδεισε το Ήυλον εν

με σω ε χων ζω ης τον Κυ ρι ον ἡ Ου ο γλυ κα σμος

ζω ο ποι ει 'η πι στε: τους με τε χον τας 'η και φθο ρα αα

$\frac{\varphi}{\psi} = \frac{\varphi}{\psi}$

υ πο ψαν τας

Συγχ. Δόξα Πατρί...

ΡΟΥΝΟΥΜΕΝΟΙΣΘΕΝΕΙΣΟΥΤΙΣΤΩΣΑΝΑΒΟΩΜΕΝ

Σοι ἄ γαι ρε πο ο λὺς ἄ του Παμ θα σι λε ως ἡ δε

δο ξα σμε να και α ξι α α κου στα πε ρι ης λα

λα ληνται σα φως η Ο ρος α λα το μη τον Α χαι ρε

6
 βα α α θες α με τη τον Στιγ. και νυν... α

Εὐρυὺ χῶρον στήναι ματὸς Δογούχαιρε Ἀχραν

τε το κο ο ο ο οχλος η τον θει ον μαρ γα ρι την προ

α γα γου ου σα και ρε Παν θαυ μα α στε ᾱ παν των προς

Θε ον κα ταλ λα γη η των μα κα ρι ζον των Σε γ

Τὸ τέλος δ' α' χορός. Θε ο το ο κε ε κα στο τε Καὶ ἀρχίζει ὁ ἀριστερὸς τὴν 5' ψῆδον. 6

Την θει αν τα αυ την και παν τι μον q τε λουν τες

Ε ορ την οι Θε ο φρο νες της Θε ο μη το ο ρος q δε

ευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν η τον εξ Αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζον τες 6
(Δίς) Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. 7

Πα στας του Δο ο γου α μο λυν τε q αι τι α της

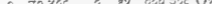
των παν των Θε ω σε ως q χαι ρε Παν α χραν τε q των

Προ φη των πε ρι η χη μα η χαι ρε των Α πο στο ο

λων το εγ καλ λω πι σμα 6
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. 7

Ε κ Σου η δρο ο σος α πε στα ξε q φλο γμον πο λυ

θε ι ας η λυ σσ α q ο ο θαν βο ο ω μεν Σοι q

 και ρε ο ποκος ο εν δροσος Ον Γε δε ων Παρ θε ε να

πρὸ ε ἰθι ■ σκ το Στιχ. Δόξα Πατρὶ... 6

δὸν σοὶ χαίρει κρυφαῶς μὲν ἡ
 γὰρ σου θάλαττα τοῦ οὐκοῦ καὶ ὁ
 μὴ τῇ γαίῃ ἐν

—υβανζαν— ρ—υαν—
τω πε λα γει των θλι ψε ων ^α και των σκαν θα λων πα αν

των του πο λε μη το ρος Στ.χ. και νυν... 6

X α ρ α ς α ι τ ι ι α χ α ρ ι τ ω ς ο ν η μ ω ν τ ο ν λ ο γ ι
 σ μ ο ν τ ο υ κ ρ α ν γ α ζ ε ι ν Σ α ι χ α ι ρ ε η α α φ λ α κ τ ο ς β α τ ο ς θ Ν ε

Βρδ Το τέλος
 ψε ε ε ε π λη ο λο φω τε ρι ό β' χορός. (1) η τους

 Καὶ ἀρχίζει ὁ δεξιὸς
 τὴν ζ' φθόγην.

(1). Τῷ Ε' Παρασκευῇ, ἂν ἡ Ἀκάθιστος ψάλληται μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ ἀνατρέφω τροπάμιον, τὸ ὁποῖον μέχρι τέλους ψάλλει ὁ δὲξιος χορός, ἀρχεται ὁ ἀριστερός ψάλλον τὸ Κοντάκιον «Τῷ Ἰπταρμαφ» διχορὸν ἀργουσόντομον, καὶ ἀναγινώσκειται ἡ Γ' τάσις τῶν Οἰκῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ἀκολουθῶν αἱ λοιπαὶ φθαί τοι Κανόνος, ὡς ἔπονται.

Οὐκ ε⁶ λα τρεῦσαν τη⁶ κτι⁶ σει⁶ οι⁶ Θε⁶

ο⁶ φρο⁶ νες⁶ πα⁶ ρα⁶ τον⁶ Κτι⁶ σαν⁶ τα⁶ ἤ⁶ Αλ⁶ λα⁶ πυ⁶ ρο⁶ ος⁶ α⁶ παι⁶

λην⁶ ἤ⁶ αν⁶ θρει⁶ ως⁶ ■ τη⁶ σαν⁶ τας⁶ χαι⁶ ρον⁶ τες⁶ ■ ψαλ⁶ λον⁶ ἤ⁶

Υ⁶ περ⁶ υ⁶ μνη⁶ η⁶ τε⁶ π⁶ ο⁶ των⁶ Πα⁶ τε⁶ ρων⁶ Κυ⁶ ρι⁶ ος⁶ Ἀ⁶ και⁶

Θε⁶ ος⁶ Ευ⁶ λο⁶ γη⁶ τος⁶ ■ Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε
σῶσον ἡμᾶς. ἤ⁶

Α⁶ νυ⁶ μνου⁶ μεν⁶ Σε⁶ βο⁶ ων⁶ τες⁶ χαι⁶ ρε⁶ ο⁶ χη⁶ μα⁶ Η⁶

λι⁶ ου⁶ του⁶ νο⁶ η⁶ του⁶ ἤ⁶ Αμ⁶ πε⁶ λος⁶ α⁶ λη⁶ θι⁶ νη⁶ τον⁶ βο⁶ ο⁶

τρυν⁶ τον⁶ πε⁶ πει⁶ ρον⁶ η⁶ γε⁶ ωρ⁶ γη⁶ σα⁶ σα⁶ ἤ⁶ οι⁶ νον⁶ στα⁶ α⁶ ζο⁶ ον⁶

τα⁶ ἤ⁶ τον⁶ τας⁶ ψυ⁶ χας⁶ ευ⁶ φραι⁶ νον⁶ τα⁶ Ἀ⁶ των⁶ πι⁶ στως⁶ Σε⁶ δο⁶ ξα⁶

ζον⁶ των⁶ Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε
σῶσον ἡμᾶς. ἤ⁶

■ τη⁶ η⁶ η⁶ ρα⁶ των⁶ αν⁶ θρω⁶ πων⁶ η⁶ κυ⁶ η⁶ σα⁶ σα⁶ ἤ⁶

χαι⁶ ρε⁶ Θε⁶ ο⁶ νυμ⁶ φε⁶ ἤ⁶ η⁶ ρα⁶ ■ ἔδος⁶ η⁶ μυ⁶ στι⁶ κη⁶ η⁶

η αν θος το α μα ραν τον η εξ αν θη σα σα⁶_κ

χαι ρε Δε σποι οι να π δι ης χα ρας πλη ρου με θα¹_λ και ζω

ην κλη ρο νο μου μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε.
σῶσον ἡμᾶς. ⁶_κ

Ρ η το ρου ου ου σα ου σθε νει γλωσ σα Δε σποι να υ

μνο λο γη σαι Σε⁶_κ υ παρ γαρ τα Σε ρα φαιμ⁶_κ υ

φω ω θης κυ η σα σα τον Βα σι λε ε α Χρι στον⁶_κ Ον

ι κε τε ευ ε π πα α σης νυν βλα θης ρυ σα σθαι¹_λ τους

πι στως Σε προσ-κυ νουν τας

Στίχ. Δόξα Πατρί... ⁶_κ

Ε υ φη μαι ει Σε ε μα κα ρι ζον τα τα πε ρα

τα⁶_κ και α να κρα ζει Σοι⁶_κ χαι ρε ο το ο μος εν

ω⁶_κ θα κτυ λω εγ γε γρα πται Πα τρος ο Δο ο γος

Α γνη⁶_κ Ον ι κε τε ευ ε π βι βλω ζω ης τους δου λους Σου¹_λ

κα τα γραφαι θε ■ το ■

Στίχ. Καὶ νῦν... 6
7

κε ■ εὐ ο ο μεν οι θου λοι σου και κλι νο μεν

γο νυ καρ δι ■ ας η μων 6 κλι νον το ου ους σου Α

γνη η ~ και σω σον τους θλι ψα αι βθ θι ζο με ■ νους

η μας 6 και συν τη ρη η συν. q πα α σης = χθρων α λω

δε ως 2 Τὸ τέλος ὁ δεξιός. 6 Καὶ ἀρχίζει ὁ ἀριστερός· τὴν Ἡ' φδὴν. 6
την Σην πο λιν θε ο εδ κε

Παι αι δας ■ α γεις εν τη κα μι νω

ο Το ο κος της θε ο το κου δι ε σω σα το 7 το ■

μεν τυ που με νος 6 κ νυν δε ■ νερ γου με ■ νος q την οι

κου με νην ■ πα σαν α γαι ρει ψα αλ λου ου σαν 7 τον

Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα q και υ περ υ ψου ου τε

εις παν τας τους αι ω νας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε 6
σωσον ἡμᾶς. 7

N η δυ υ ι τον Δο γον υ πε δε ξω τον πα αν

 τα βα στα ζον τα ε θα στα σας γα λα κτι ε ξε θρε φας η

 νευ μα τι τον τρε φο ον τα η την Οι κου με νην α

 σαν η Α γνη ω φαλ λο ο μεν η τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα

 ερ γα η και υ περ π ου ου τε εις παν τας τους αι ω νας η

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

M ω ση ης τε νο η σεν εν θα τω το με ε

 γα μυ στη ρι ον του Το κου Σου η παι δας προ κο νι σαν

 του το εμ φα νε στα τα η με σον πυ ρος στα με νοι

 και μη φλε γο με ε νοι η α κη ρα τε Α γι α Παρ

 θε νε η ο θεν Σε υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας η

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

O ι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θεν τες η στο λη ην

■ φθαρ σι ας ε νε θυ θη μεν τη κυ ο φο ρι ■ Σου κ

και οι κα θε ζο με ■ νοι q ■ σκο ται πα ρα πτω ■ ων Δ

φως κα το πτω ■ ■ μεν Δ φω το ος ■ τοι κη τη η ρι ον

Κο ρη q Ο θεν Σε υ μνου ου μεν Δ εις παν τας τους αι

■ νας Σείχ. Δόξα. 6 κ

N ■ κροι οι δι α Σου ζω ο ποι ου ουνται ζω η ην

γαρ την ■ νυ πο στα τον ε κυ η σας Δ ευ λα λοι οι

α λα λοι κ πρω ην χρη μα τι ζο ον τας q λε προι α πο

■ θαι ρον ται ■ σοι δι ω ω κο ον ται Δ πνευ μα των

α ■ ρι ων τα πλη θη q ητ την ται Παρ θε ε ■ βρο των

η σω τη ρι ■ Σείχ. Καί νυν. 6 κ

H ■ κο ο σμω τε κου σα σω τη ρι αν Δ δι η

ης α πο γης εις υ φος ηρ θη μεν χαι ρις Παν τευ λο γη τε 6
 η

σκε πη και κρα ται ω ω μα ρ τει χος και ο χυ ρω μα των
 π

με λω δουν των Α γνη η λ τον Κυ ρι ον υ μναι τε τα
 Δ

ερ γα ρ ^{Τὸ τέλος:} π ^{ὁ β' χορός.} και υ περ υ φου ου τε εις παν τας τους
 6

αι ω νας ^{Καὶ ἀρχίζει ὁ δεξιὸς} ^{τὴν θ' ψῆδην.} Ω Δ Η Θ' 6
 η

Α πας γη γε νη ης ακιρ τα τω τω Πνευ μα τι λαμ πα
 6
 δου χου με νος η παν η γυ ρι ζε τω ω δε ρ ■ υ λων
 π

No ο ων φυ σις γε ραι ρου σα η την Ι ε ραν παν η
 6

γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος λ και βο ■ α α ■
 Δ

α α τω χαι ρις παμ μα κα ρι στε η Θε ο το ο κε
 6

Α γνη η α ει παρ θε νε ^{Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ὁ}
 σωσον ἡμᾶς. 6
 η

να Σοι πη στοι το χαι ρε κραυ γα ζο μεν οι δι α Σου
 6

ου της χαρας ἡ με το χοι γε νο με νοι της α ι δι ου ἡ

ρυ σαι η μα ας πει ρα σμου ἡ βαρ βα ρι κης ■ λω σε ως

και πα σης αλ λης πλη γη ης ἡ δι α πλη η η η

η η θο ος Κο ρη πα ρα πτω σε ων ἡ ■ πι ου ου σης βρο

τοις α μαρ τα νου σιν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ὦσον ἡμᾶς. ἡ

Ω φθης φω τι σμο ος η μων και βε θαι ω σις ο

θεν βο ω μεν σοι ἡ χαι ρε Α στρον α δυ υ τον q ει σα γον

κο ο σμω τον με γαν Η λι ον ἡ χαι ρε Ε θα μ α νοι ξα

σα την ■ κλει σμε ε νην Α γνη η ἡ χαι ρε στυ υ υ

υ λε ε πυ ρι νε ει ■ γου σα ἡ εις την ■ νω ζω ην το αν

θρω πι νον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, ὦσον ἡμᾶς. ἡ

Σ τω μεν ευ λα θω ως εν Οι κω Θε ου η μων και

— — — — — 6 — — — — — π — — — — —
 ■ βο η σωμαν ἡ χαι ρε κο σμου Δε σποι να ρ χαι

— — — — — 6 — — — — —
 ρε Μα ρι ■ α Κυ ρι ■ πα αν των η μων ἡ χαι ρε η

— — — — — Δ — — — — —
 μονη α μωμος εν γυ ναι ξι και κα λη η ἡ χαι ρε

— — — — — 2 — — — — —
 σκε ε ε ευ ■ ο ος ἡ μυ ρον το α κε νω τον δι ■ πι

— — — — — 6
 Σε κε νω θε ■ ■ εν εις δε ξα με νον Στιχ. Δόξα Πατρί... ἡ

H — — — — — 6 — — — — — +
 πε ρι στε ρα ■ ἡ η τον Ε λε η μο να

— — — — — 6 — — — — — π — — — — —
 α πο κυ η σα σα ἡ χαι ρε Α ■ παρ θε ε νε ρ Ο αι

— — — — — 6 — — — — —
 ων πα ■ των χαι ρε το καυ χη μα ἡ των ■ θλη των ■

— — — — — Δ — — — — —
 φα νω μα ἡ χαι ρε α παν τω ων τε ἡ των Δι και αι ■ αι

— — — — — 6 — — — — —
 ■ αι ■ ων θει ον εγ ■ λω πι σμα ἡ και η μων των πι

— — — — — 6
 στω ων το δι ■ σω σμα Στιχ. Και νυν... ἡ

Φ — — — — — 6 — — — — —
 ει σαι ο θε ■ ος της κλη ρο νο μι ας Σου ἡ τας

α μαρ τι ι ας η μων Δ πα σας πα ρα ελε πων
 νυν 9 εις του το ε χων εκ δυ σω που σαν Σε λ την
 πι γης σπο ρως Σε κυ ο φο ρη σα α σαν λ δι
 με ε ε ε ε γα α λ ε ος θε λη σαν τα κ μορ φω
 θη ναι Χρι στα ε το αλ λο τρι ο ο ο ο ο ν

Κατὰ τὴν α', β', γ' καὶ δ' Παρασκευὴν. μετὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο τροπάριον ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» ἀρχῶς εἰς ἀρχαῖον Βυζαντινὸν μέλος, ὡς καταχωρίζεται κατωτέρω, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ ὠρισμένη στάσις τῶν Οἰκων κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ (σελ. 5) εἰρημένα. Τῇ δὲ Ε' Παρασκευῇ τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένου ὁλοκλήρου τοῦ «Ἀκαθίστου Ὑμνου μετ' Ἀποδείπνου, μετὰ τὸ τελευταῖον τροπάριον τῆς θ' φῶδης τοῦ Κανόνος (1) ψάλλεται τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ τελευταία (Δ') στάσις τῶν Οἰκων τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Τρισάγιον. — «Τῇ Ὑπερμάχῃ» (χθμα). — Ὁ ἐν παντὶ καυφ. — Ἀσπλε, ἀμόλυντε. — Ἀπόλυσις καὶ πρὸ τοῦ «Δι' ἐχθρῶν» «Τῇ ἀραιότητι».

Μέλος ἀρχαῖον Ὑψος λλ Ἰνῃ (Τετράσημοι) λ

η υ πε ε ε ε λ
 Ως λυ τρω ω ω ω ω ω ω ω
 λ ε ε ε ε ε ε ρ μα α α α α α α α
 γω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει ει ει
 α α α α α α α α α α α α α
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

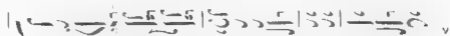
(1) Ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἶναι ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου († 883).

α α α α α α χω ω ω ω ω ω ω
 ει ει ει ει ει ει οα α α α α α

ω ω σπα α α σπα τη η γω ω ω ω ω
 ■ ■ τω ω ω των θει ει νω ω ω ω ω

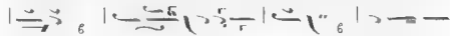
τα α α α α α α α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε β ε ε ■ ■ ε ευ χα α α

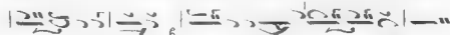
α η η η η η η η η η η η η η η
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

η η η η η η η η η η η τα νι κη η
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ευ χα ρι ι

τη η η η η η η η η η η η η η η
 στη η κ η η η η η η η η η η

ρι ι ι ι ι ι κ ρι ι ι τα νι ι κη τη η
 ρι ι ι ι ι ι ρι ι ι ευ χα α ρι στη η

ρι α α ρα α α α α
 ρι α α ρα α α α α

να α α α α α α α α α α
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

πα α α α α α α α α α α α

A
 Αλλ
 Εκ

Χαι αι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ υ γυ Χαι ρε Νυ υ

υ υμ φη η α Α νυμ φε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Α νυμ φε ε ε

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Τὸ αὐτὸ Κοντάκιον ἀργουσύντομον ἐπὶ τῇ δάσει τοῦ ἀρχαίου
παρὰ Ἑμμ. Φαρίενα.

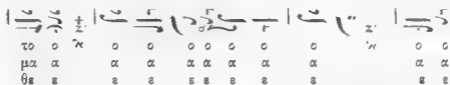
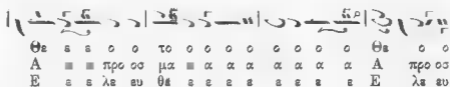
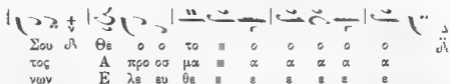
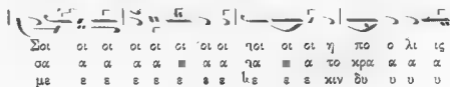
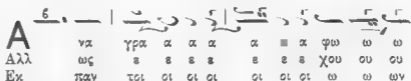
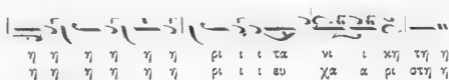
η υ υ πε ε ε ε ε ε
Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ μα α α α α
γω ω ω ω ω ω ω ω ω θει ει ει ει ει

α α α α α α α α α χω ω ω ω ω
ει ει ει ει ει ει ει ει ει σα α α α τωv

τη η γω ω ω ω ω ω ω ω α α α
θει ει νω ω ω ω ω ω ωv Ε ε ε ε ε

Νι κη η τη η η η η η η η
χα ρι ι στη η η η η η η η

 κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν
 σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν

 να κρα α α α α α α ζω ω ω Σοι π. q

 Χαι αι αι αι αι αι αι ρε ■ Χαι ρε Νυ υ υ υ υ μ

 φη η δ Α νυ υ υ υ υ μ φε ε ε Α νυμ

 υμ φε ε ε υ τε ε ε q ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σὺντομον διχορον. δλ (Δίσημοι) χ

 Τ η υ περ μα χω Στρα α τη γω τα νι κη τη η

 ρι α κ Ως λυ τρω θει σα τω ων δει νων ευ χα ρι

 στη η ρι α ε Α να γρα φω Σοι η πο λις Σου θε

 ο το ■ δλ Αλλ ως ε χου σα α το κρα τος α προσ

μα ■ χη τον ⁶ Εκ παν τοι ων με κιν θυ νων ε λευ

θε ρω ω σον ^ν ^Δ I να κρα ζω ω Σοι ^Δ ^ρ Χαι ρε Νυ υμ φη

A νυ υμ φευ τε ε ε ε ^γ -Ετερον ^Δ

Τ η υ περ μα ■ α χω ^π ^ρ Στρα α τη γω τα

νι κη τη ρι ■ ^γ

Ω ^ς λυ τρω θει ^π ^ρ ει ει σα ^γ τω ων δει νων ευ

χα ρι στη ρι ■ ⁶ ^γ

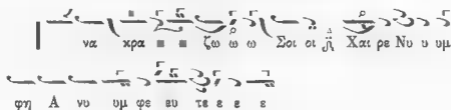
A ⁶ να γρα φω Σοι ^Δ ^ρ η πο ο λι ις Σου θε ο

το ■ ^ν ^Δ

A λ λως ε ε ε χου σα ■ το κρα τος α προσ

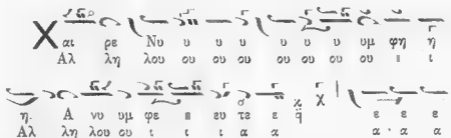
μα χη τον ⁶ ^γ

E ■ παν τοι ω ων με κιν θυ νων ε ■ λευ θε ρω σον ^γ ^Δ

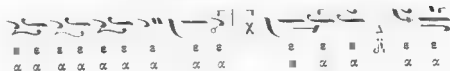

ΕΠΙΦΑΝΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

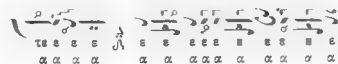
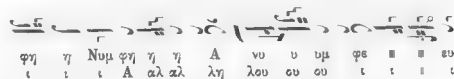
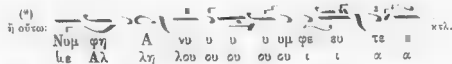
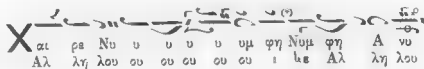
«Χαίρε Νύμφη» και «Ἀλληλούϊα» $\overset{\gamma}{\Delta}$ (Δίσημοι) $\overset{\epsilon}{\chi}$

(1). "Η χρονική άγωγή (χ) δίδουσα ταχύτεραν τὴν ὠθιοιν καθιστᾷ τοὺς μετ' αὐτὴν πρώτους χρόνους βραχυτέρους τῶν προηγουμένων οὐχ ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἡμισιν, ἀλλὰ κατὰ τὴ $\frac{1}{2}$, οὕτως ὥστε τρεῖς πρῶτοι χρόνοι νὰ ἰσодυναμίσαι πρὸς δύο, εἰς δὲ πρὸς τέσσαρας. Ἐπομένως ἡ ἀνωτέρω γραμμὴ, ἡ περιχομένη μεταξὺ τῶν δύο χρονικῶν ἀγωγῶν (χ καὶ χ) καὶ 12 πρώτους χρόνους περιλαμβάνουσα, ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 δισηθίων ἤτοι 2 τετρασήθιους πόδας.

Ἐτερον δ

Ἐτερον
Τέλος

"ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΗΤΑ,"

Ψαλλόμενον εἰς τὴν Ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Αἶ' εὐχθῶ».

Τὸ παρὸν τοῦ Διδασκάλου Κουρμουζίου Χαρτοφύλακος (1814)

εἰς ἀρχὸν εἰρημολογικὸν μέλος. Ἦχος γ' ᾠή Χ

 ην ω ραι αι ο ο ο ο τη η η τα α α

 α η τη ης πα αρ θε ε νι ι ι ι ι ας

 Σου ου ου και το υ υ υ πα ε ε ρ λα α αμ

 προ ο ον το ο τη ης α α γνει ει ει

 ει ας Σου ου ου ο Γα βρι η η ηλ κα

 α πλα α γει εις ε βο ο ο ο ο α α α

 Σοι οι θε ε ο το ο ο ο ο κε ε ρ

 ποι οι οι ο ον Σοι ε ε γ κω ω ω ω μι ι ι

 ο ο ον προ σα γα α γω ω ε ε

 πα α α α α ξι ο ο ον τι ι δε

■ νο ο ο μα α σω ω ω ω Σς ε α πο ρω

ω ω ω και ■ ε ξι ι στα α μαι αι Δι ο ως

προ ε τα ■ α γη η ην βο ω ω ω ω Σοι

Χαι ρε ε η η Κε ε χα ρι ι ιτω με ε νη η η

η η η η η

Τὸ αὐτὸ δισκευασμένον. ἦ ἦ χ

Τ ην ω ραι αι αι ο ο ο ο ο τη η η τα α α

α α ᾗ τη η η η η ης Παρ θε ε νι ι ι ι

ι ι ι ας Σου ου ου α και το υ υ υ πε ε

ε ερ λα ααμ προ ο ο ο ον ᾗ το ο ο ο ο ο

της α α γναι ει ει ει ει ει ει ας Σου ου ου α

■ Γα θρι η η γλ κα τα ■ ■ πλα α ■ γει εις ᾗ

ε βο ο ■ ο ο α α α Σοι οι θε ε ε ο ο ο

το ο ο ο ο ο κς ε ε q Ποι οι ο ον Σοι ε ε ε γ κω ■

ω ω ω μι ι ι ο ο ο ο ον q προ σα γα α α γω ■

ε ε πα α α α ■ α α ξι ο ο ον q

τι ι ι ι δε ε ο νο ο ο μα ■ ■ α

ω ω ω ω Σε ε ε q α πο ρω ω ω ω ω και

ε ε ξι ι στα μαι ρ Δι ■ ως προ ος ε τα α

α α γη η η ην βο ω ω ■ Σοι q Χαι αι αι

αι ■ αι αι αι αι αι αι ■ ρε ε q η

Κε ε χα ρι ι ι τω με ε ε νη η η η

«Τὴν Ὁρατότητα» σύντομον. (ἀργῶς) χ ρ Τρίσημοι
μετὰ δισημίων

Τ ην ω ραι ο τη τα α ■ α q της παρ θε

νι ι ας Σου q και το υ περ λαμ προ ο ο ον q

 το της α γνει ει ας σου ^{Δίσσημος} ἡ ο Γα βρι ηλ κα τα πλα

 γει εις ^{Βδο} ἡ ε βο ο ■ Σοι θε ■ το ο κε q

 ποι ον Σοι εγ κω μι ο ο ■ ον ἡ προ σα γα γω ε

 πα ■ ξι ον ἡ τι θε ο νο μα σω ω Σε ε ε ἡ

 α πο ρω ω και αι ε ξι στα μει ἡ δι ο ως προ σε

 τα ■ γην βο ω ω ω Σοι ἡ Και αι αι αι αι ρε ε ε ἡ

 η Ke χα ρι τω με ε ε νη η η η

Ἔτερον
Τέλος

 ἡ Xai αι αι αι ■ αι αι αι αι ■ αι αι ■

 αι ρε ε ε q η Ke χα ρι τω με ε νη η η η

Εἰς τὸ «Δι' ᾠχῶν» ὁ χορός:

 ἡ A α α α α α α α α α α μ η ν

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΝ ΟΡΘΡῳ

(Ἐνιαχοῦ ὁ Ἀκάθιστος ψάλλεται μετ' Ὁρθρου).

§ 3. Ὁ Ἱερεὺς: Ἐδδογητὸς ὁ Θεός—Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης: (Ὡς Ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα) τὰ ἑξῆς: Ἄγιος ὁ Θεός... Πάτερ ἡμῶν, — Κύριε, ἐλέησον (δωδεκάκις), — Δόξα καὶ νῦν — Δεῦτε προσκυνήσωμεν — «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως...» καὶ «Κύρια, ἐν τῇ δυνάμει Σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς...», — Τρισάγιον, — Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου κτλ. τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἐξαψάλμου, οὗ ἀναγνωσθέντος, ἢ Ἱερεὺς τὴν Μεγ. Συναπτήν «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου διὰ τοῦ Ἀπολυτικίου «Τὸ προσταχθέν μυστικῶς», οὕτως προτάσσομεν τὸ «Θεὸς Κύριος» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (σ. 6). καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Οἰκων. Εἶτα τὸ Ἀρχὸν «Τῇ Ὑπερμάχῃ» καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις τῶν Οἰκων, μεθ' ἣν καὶ πάλιν «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Αἴτησιν καὶ ἀναγινώσκει τὸ ὅδὸς ψαλμὸς «Ἐλέησόν με ἢ Θεός...». Εἶτα ψάλλομεν τὴν α' καὶ γ' φθὴν τοῦ Κανόνας «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῆς Καταβασίας ἐν τέλει ἐκάστης φθῆς (σελ. 10). Αἰτήσις, «Τῇ Ὑπερμάχῃ» σύντομον δίχορον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Γ' Στάσις τῶν Οἰκων. Αὐθις «Τῇ Ὑπερμάχῃ, Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος α' «Τὸν τάφον Σου Σωτήρ». Κε. (Τετράσημοι) χ

○ | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Με γας Στρα α τη η η η γο ο ο ο ος

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

των α ■ υ υ λω ων Α αγ γε ■ ε λων εις

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

πο λιν Να ■ ζα ■ ■ ρε ε ε ε ε ετ ε πι ι

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

στα ας Βα α σι ι λε ε ε ■ μη νυ υ

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ει ει Σοι Α α α χρα α αν τε ε ■ ε των Αι

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

ω ω νω ω ων και Κυ υ υ υ υ ρι ον

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Χαι αι αι ρε λε ε ε ε γων Σοι οι οι Ευ λο γη γι

με ε νη η Μα α ρι ι ι α A κα

τα ■ λη η η πτο ο ον και α α νε ερ μη η νε

ευ το ον βα α α θος βρο τω ω ω ■ ων η

η A α να α ■ κλη η η η σι ι ις

Καί συνερίζεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τῆς Δ' φθόγης «Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ» μέχρι τῆς ΣΤ' (σελ. 14). Εἶτα ψάλλομεν τὴν 5' φθόγην τῶν δύο Τετραφθόγων.

- 1) Τοῦ Α' Τετραφθόγου Ὁδὴ 7'. Ὑψος λ Δι
(Εἰρημός: «Τοῦ Θεοῦ τὴν θάλασσαν»)

A γι οι του θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

A θλουντες οι Μαρ τυ ρες και ως λι θoi εκ λεκτο:

ε πι γης κυ λι ο με νοι οι κο δο μι αν α πα σαν

του ■ χθρου τε λει ως κα τε στρε ψαν και Να οι θε ου ου

ε χρη μα τι ι σα αν

Σειχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵμας ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τετελεκότας Μάρτυρες· τὸν τῆς νηστείας δρόμον, τρέχειν ἡμᾶς καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσε· διαλάμποντας.

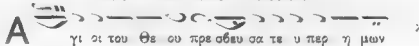
Στίχ. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.*

Τοὺς δούλους Σου ἀέσωτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς Σὲ τὸν Ὑπερά-
γαθον, Σῆς βασιλείας ποιήσον κοινωνοὺς, τῶν θείων Μαρτύρων Σου, ἱεραῖς
μοιτείαις Πολυάλλα.

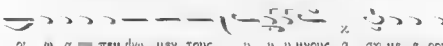
Στίχ. *Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.*

Ἡ μόνη Πανύμνητος, τοῖς ὕμνοισι Σε πιστῶς, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, καὶ
χαρισμάτων θείαν δεικνυμένην, δοθῆναι ἱκέτευε, τὸν Πανάγιον Λόγον Μητρο-
πάρθενε.

2) Τοῦ δ' Τετραφθίτου 'Ωδὴ Γ'. Ἦχος λ̣ ρ̣ Κε
(Πρὸς τή: «Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην»)

Α γι οἱ του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

Τ ην μνη μην εκ τε λουν τας των Μαρ τυ υ ρων ηη Κυ

 ρι ω α πεμ ψω μεν τους υ υ υ μνους ρ ση με ε ρον

 εν θε ως ευ φραι νο με ε νοι

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θαρροῦντες ἐν τῇ πίστει, Ἀθλοφό-
ροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνυμνῶ Σε, Μονάδα κατ' οὐσίαν προσκυνῶ Σε,
Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον.

Στίχ. *Καὶ νῦν καὶ δεῖ...*

Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία ὑπάρχεις, δι' ἔτεκες Παρθέने, Χρι-
στὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιπαθόντες, σκιρτᾶτε τὰ Οὐράνια οἰκοῦντες, Ἀθλο-
φόροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.*

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοῦ; πίστει μεταστάντας ἐκ τοῦ θείου,
Χριστέ, σὺν Ἁγίοις Σου ἀνάπυσσον.

Ὁ Εἰρμός. $\frac{\times}{9}$ $\frac{7}{\chi}$

Του κη τους τον Προ φη την ε λυ τρω ω σω γη ε

με δε Εκ βυ θου α μαρ τη μα των q Α να γα α γε Κυ ρι ε

και σω ω σο ον με

Εἶτα «Τῇ Ὑπερμάχῃ» δίχορον σύντομον καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ' Στάσις τῶν Οἰκων. Εὐθὺς δὲ «Τῇ Ὑπερμάχῃ» (χημα), τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριψόδιου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Ζ' ψδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου («Ὁὐκ ἐλάτρευσαν») (σελ. 21) καὶ τῶν δύο Τετραψόδιων.

1) Τοῦ α' Τετραψόδιου Ὁδὴ Ζ'. $\frac{\times}{\pi}$ $\frac{7}{\Delta}$

(Εἰρμός: «Ἀροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον»)

Α γι οι του θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων Δ

Η υ περ φω τος ο μη γυ ρις των θει ων Σου Μαρ τυ

ρων Πο λυ ε λε ε εν τω φω τι Σου τω α δυ τω

νυν πε ρι πο λει Αυ των ι κε σι ι αις φω τι

ομον α μαρ τι ων τε ι λα σμον πα ρα σχου πα σι Χρι στε ε

Στιχ. "Αγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὥρατος ὁ καιρός, ὃν ἡμῖν δέδωκας, τῆς ἐγκρατείας, Κύριε· ἐν ᾧ οἰκτεῖρον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθός, εὐχαίς τῶν Ἀγίων Ἀθλητῶν, τῶν τὰ ὥρατα καὶ Σειπτά, στερεζάντων Πάθη Σου.

Στίχ. *Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.*

Διαλθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον, τοῦ βίου τοὺς οἰκέτας Σου, ἐγκαθόρμισαν εἰς λιμένα Δέσποτα ζωῆς. δοᾶν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν. Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ἢ τῶν Πτετέρων ἡμῶν.

Στίχ. *Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*

Ἦ τοῦ Νόμου τὸν Δοτήρα. Ἀειπάρθενε, κυήσασα ἱκέτευσ, τὰς ἀνομίας ὑπεξάραι πάσας ἐν καιρῷ, τῇ νῦν ἐνεστώτι, τοῖς καλῶς προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας νηστείας σπουδῇν.

Ἦ Ζ' ᾠδὴ τοῦ δευτέρου Τετραψύχου. Ἦχος πλ. α' Κε.

Εὐλο γη τος εἰ ο Θε ος ο δει εἰ ξας γεν ναι αι
ους ηη υ περ Σου α θλουν τας τους Μαρ τυ ρας η Ο

Υ περ υ μνη η τος και Ι' περ εν δο ο ξος

Στίχ. *Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.*

Εὐλογητός εἰ ἢ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους πρέσβεις ἡμῖν εἰς Σὲ παρασχόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει, προσώποις δὲ τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν καὶ δεῖ...

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπύρως, καὶ τὴν Τεκνοσκαν δεῖξας ἀγενέουσαν, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Ἀθιτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ἢ Κύριος.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ θῆρας φημώσας, καὶ σείσας πῦρ εἰς δόξαν τῶν Ἁγίων Σου, ὁ Ὑπερύμνητος καὶ Ὑπερένδοξος.

Στίχ. *Μακάριοι, οὗς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἀπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πιστεῖ Σοι ἐν δέῳ λειτουργήσαντας.

Ἦ Οὐ Εἰρμός. η

Εὐλο γη το ο ος ει ει ο Θε ος ηη ο βλε

ε πων ■ θυ υσ σουσ ηη ο κα θη με νοσ ε πι των Χε ρου

ειμ q ο Γ περ υ μνη η τοσ και Υ περ εν δο ο ξοσ q

Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' φδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου «Παιδας ἀγαγείς . . .» (σελ. 21) καὶ ἐτακολουθεῖ ἡ Η' φδὴ τῶν Τετραφιδίων.

Τοῦ α' Τετραφιδίου Ὡδὴ Η'. **ΨΗΧΟΣ ΠΛ. 6'.** Δι.

(Εἰρμός: «Ἐκ φλογέσ τοῖς Ὁσίοις»)

A γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

T ων Α γι ι ων Μαρ τυ υ υ ρων τα ■ τορ θω μα

τα ε που ρα νι οι Νο ο ■ εσ υ περ ε θαυ μα σαν

του των προ σευ χαις τα ε λε η Σου Δε σπο τα εν η μιν

πλου σι ως θαυ μα στω σο ον Οι κτιρ μον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπερ ἡμῶν.

Οἱ τὸ πῦρ θείας δρόσφ καταπατήσαντες, Ἀλληλαί τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ῥύσαστε ἡμᾶς τοῦ πυρός τοῦ κολάζοντος, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς ὑμῶν πρεσβεΐαις.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀβλισθήσονται.

ὑπεράγασθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὁρθόδοξους ζωῆς ἀξίωσον, τῆς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἀγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἱκεσίαις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκεσίαις Οἰκτίρμων τῆς Κυροῦσας Σε, καὶ ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν Σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ δ' Ὑπεραγίου Φῶς Ἡ'. Ὑψίχος πλ. α' Κε ?

(Εἰρμός: «Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως»)

Α γι οἱ τοῦ Θε οὔ περ σθευ σα τε υ περ ἡ μων ρ
 Χ ο ροι Μαρ τυ ρων Α γι οἱ ἡ μνη σθη τε των πο σ
 θω ■ νυ μνου συν των υ μας ρ και υ περ υ ψου συν των
 εις παν τας τοὺς αι ω ω ω ω ω νας

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔλπει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιροί οἱ Μάρτυρες, ὁμνοῦντες Χριστὸν, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὁμολογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον (').

Βενοπραπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός. Ἦν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Παρθένος δρέφος τέτοκε· Θεὸς γὰρ ἐκ ταύτης ἐκνηθρώπησε. Πᾶσα σὰρξ ὑμνεῖτω Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θανμασιὸς ■ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

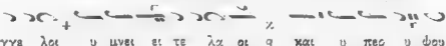

Στήλαι ἀνδρείας ὥφθησαν, πτώσιν διαβόλου θριαμβεύοντες οἱ Μάρτυρες ὁμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Τὸν Ἀδραμὴν κολπώσασθαι, ἀξίωσον Κύρια τοὺς δούλους Σου, πίστει μεταστάντας, πρὸς Σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Α νου μεν Ευ λο γου ου μεν και προσ κυ νου μεν
 τον Κυ ρι ον

(1) Εἰς τὴν Ἡ' φθὴν τῶν Κανόνων ἀντὶ τοῦ «Ἁγίου Πατρί» ψάλλεται ὁ στίχος «Ὁμολογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον».

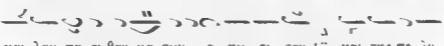

 Τον Ποι η την της Κτι = ως γγ' Ον φριττου σιν Α

 γγα λοι υ μνει ει τε λα οι q και υ περ υ φου

 ου = εις παν τας τους αι ω ω ω να α α ας

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου· «Ἄψας γηγενίς» (σελ. 26) καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Θ' ᾠδὴ τῶν Τετραψιδίων.

Τοῦ α' Τετραψιδίου ᾠδὴ Θ'. **Ἦχος πλ. β'.** Δι.

(Εἰρμός: «Θεὸν ἀνθρώποις»)

 Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ η μων

 Ω φω ως Η η η λι ος α να τει λαν τες

 πα σαν την γην = κτι σιν ευ σε θει = ας οι Μαρ τυ ρες

 και λαμ πα σι θαυ μα των = φω τι σαν και της πο λυ

 θε ι ας σκο τος η φα νι σαν ων ταις ι σι αις

 ο θε ος η μας ε λε η η σο ον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, προσβεύσατε πρὸς ἡμῶν.

Στρατὸς Μαρτύρων ἀκατῶνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ τελῆσαι Νηστείας τὸ στάδιον, ὅπως ἐνθέου βίου ἔργα τελήσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀγαλλιώμενοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀδελυσθήσονται.

Ἡ Σὴ φθασάτω χρηστότης Κύριε, τοῦς ἐξ ἡμῶν φρικῶδει μεταστάντας

κελεύσει Σου· κυκλωσάτω αὐτοὺς Σοῦ τὸ ἔλεος, καὶ καθοδηγησάτω πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φωτί, τῷ τοῦ προσώπου Σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωνῇ Ἀγγέλου βουλή· τὸν Ἀγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀρρήτως Θεοτόκε ἐκύησας. Τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλων Σου πρόσδεξαι, ἃς ἐν τῇ τῆς νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, ὥσπερ θυμίαμα.

Τοῦ θ' Τετραψύλλου ψδὴ θ'. ὙΜΝΟΣ ΠΛ. α' Κε.

(Εἰρημός: «Ὁκτα χόρευς»)

 γι οι του Θε ου πρε σθευ σα τε υ περ η μων

 λουν τεσ πα νη γυ ριν Μαρ τυ ρι κην

 ση η με ρον λα οι q σκιρ τη σω μεν εν ω δαις μελ πον τεσ

 Χριστω τω ■ θλο θε τη σαν τι q και τας νι ι κας ■ τα

 α των εχ θρων q του τοις πα ρε χο ον τι q Ον εν υ μοις

 με γα λυ νο ■ μεν

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅνυξι ξεόμενοι, καὶ τμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήψθητε τῷ Χριστῷ, ἀγαπητικῶς, πανεύφημοι Μάρτυρες. Διὸ καὶ νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλόμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ Σε, ἀναρχε Τριάς, σεπτῇ ζωαρχικῇ, ἀτμητῇ Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὴ, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς Σε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος Σου, Θεομήτορ· ἀνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν

Σοί, καὶ Παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ Τεχθεΐς· Ὅν μεγαλύνοντες, Σὲ Παρθένη μακαρίζομεν.

Στίχ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάσασαν* ■ *Κύριος.*

Τὸ γενναῖον στράτευμα, τοῦ Ἄνακτος, πάντων καὶ Θεοῦ, τοὺς Μάρτυρας ἐν ᾧδαίς, στέψωμεν λαοί· αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν, δαιμονικὰς φάλαγγας σαφῶς· οὓς ἀναμείποντες, τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.*

Ὅταν πᾶν τὸ πλάσμα Σου, ἀναστήσῃς, κρίνεσθαι Χριστέ, εὖς προσελάβου καὶ νῦν, δούλους Σου πιστούς, ἐλέησον σύγγνωθι, τὰ ἐν δίψῃ, πταίσματα αὐτῶν, καὶ σὺν Ἁγίοις Σου, ἀναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτούς.

Ὁ Εἰρμός. $\begin{matrix} \times & \gamma \\ \eta & \chi \end{matrix}$

Η σα ■ α χο ρευ ε γη η Παρ θε ■ νος ■ ε

σχεν εν γα στρι η και ε τε κεν Γι ον τον Εμ μα νου ηλ γη θε

ο ον τε και αν θρω πον η Α να το λη η Ο νο μα Αυ τω η

Ο ον με γα λυ νο ον τες την Παρ θε νον μα κα ρι ζο ■

με ■ ε ■

Ἡ Αἵτησις καὶ ■ Ἐξαποστειλάριον
(Πρὸς τό: «Γυναῖκες ἀκούσθε»)

Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον ■ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται· καὶ χαρὰς Εὐαγγέλια, ■ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ' οὗ βοήσωμεν πάντες· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου. (Δίς)

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ. Στιχηρὰ προσόμοια 4 (πρὸς τὸ «Ὡς γενναῖον ἐν Μάρ-
τυροις») Ἑξος δ'.

Στίχ. *Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις Αὐτοῦ . . .*

Κεκρυμμένον Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ Σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ καλὴν περιστερὰν καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν καὶ βοήσῃ· Σοί, Παναγία τὸ Χαῖρε· ἐτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, Σοῦ ταῖς λαγύραις εἰσδέξασθαι.

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν ἡφ σάλπιγγος...

(Τὸ αὐτό)

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

Φωτορρόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη Σοὶ Δέσποινα, ἡ νηδὺς ἡ ἀχραντος τῆς Θεόπαιδος, Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατέβηθι, εἰκτεῖρας τὸ πλάσμα Σου, φθονερῶς πολεμηθὲν καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρόφην ἀπολέσκειν, καὶ τὴν Σὴν σωτηριώδη προσκναμένον κατάδασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐθέχοις...

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ Σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ δοῇ σοι· χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεινόντων ἀνθρώπων· χαῖρε μόνῃ ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἐμψυχε, τοῦ ἡλίου νεφέλῃ· ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ τῇ Σὺ εἰκήσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὑψος ὧ Πα

λωσ σαν η η γν ουκ ε ■ ε γνω ὧ η κου

ου ου σε εν η θε ε ■ το ο ο κος q ε λα

λαι γαρ προς Au τη ην ο Ar χαγ γε ε λος q του Eu αγ γε

λι σμου τα α ρη η μα α ■ τα q Ο θεν πι στως

δε ξα με ε ε νη τον α σπα α σμον ὧ συν ■ ε λα α ■

θε ε ε Σε τον προ αι ω ω ω νι ο ον θε ■ ε

ον q Δι ο ο ο ο και η η μεις ὧ α γαλ λο ο

με νοι βο ω ω ω με ■ εν Σοι q Ο ες

ραι ■ ρου σα α κ την Ι ε ραν Πα νη η η
 γυ υ ριν Δ της Θε ο ■ ■ μη η η η το ο ο
 ρο ■ ος ■ βο ο ο α α α ■ τω Δ Χαι αι
 αι αι αι ροις κ Παμ μα ■ ■ ρι ι στε ε Δ
 Θε ο το ο ο κε ε Α α γνη η η η η η
 Α ει ει πα αρ Θε ■ ■ νε ε ε ε

Κοινωνικόν: »Ποτήριον σωτηρίου«, Είδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Β') ΕΑΝ Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΕΥΑΛΗ ΑΦ' ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΝ ΟΡΘΩ

Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκεται τὸ παραλειφθὲν Ψαλτήριον καὶ τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου κατὰ τὴν πρόσθεν διατύπωσιν.

ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

Δόξα τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἦχος λ̣ Πά (Τετράσημοι) χ̣

A πε στα α α α α α α α α α α α α

π εξ Ου ρα νου ου ου ηου ου ου ου ς

Γα θρι η η η η ηλ ο ο Α αρ χα α α α

α α γγε ε λος εϋ γγε λι ι ι ι ι

σα σθαι τη Παρ θε ε ε νω ω

τη ην ου υ υ υ υ υλ λη φιν και ελ

θω ω ω ων προ ο ος Να ζα α ρε ετ λο

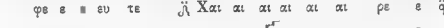

γι ι ζε ε το ε εν ε ε α α αυ τω ω ηι το

θα α αυ μα ε ε εκ πλητ το ο ο ο ο ο ο ο

με Εκ πλητ το ο με ε νο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο τι ι πω ως ο ο ο ε ε εν υ υ φι

ι ι ο τοις ς ■ κα τα ■ α λη η π τος ω ω ν ς
 εκ Παρ θε ε νου τι ι κτε ε ε ται 0
 ε χων θρο ■ νον ου ου ρα α α νο ον ς και υ πο
 πο δι ι ο ον την γη η η ν ς εν μη η
 τρα χω ρει ει ται Γυ υ ναι αι αι κος π Ω ω
 τα α Ε ξα α πτε ρυ υ γα ■ και πο λυ υ
 ο ο ο ο μα α τα α ς α τε νι ι ι
 σαι αι ου ου θυ υ υ υ υ υ υ ναν ται x
 λο γω μο ο ο νω εκ ταυ της σαρκω θη η η η ναι
 αι ηυ δο ο κη η η σε π θε ■ ου ου ου ε στι
 ι ι ι ς Λο ο γος ο ■ πα ■ ρω ω ν π
 Τι ι ου ουν ι ι στα α α μαι x και ου λε ε ε
 γω ω ω ω τη Κο ο ο ο ο ο ρη x Χαι αι

 ρε ε Κε ε χα ρι τω ω με ■ ε ε ε ε νη η

 η η η ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ο ο ος με ε

 ε ε ε ε ε τα α Σου ου q Χαι αι αι αι ■

 ρε q A γνη η Πα αρ θε ■ ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε νε ε ε ε q Χαι αι αι αι αι αι ρε

 Νυ υ υ υ μ φη η η Α νυ υ υ υ υ υ μ

 φε ε ■ ευ τε Α Χαι αι αι αι αι αι ρε ε q

 Μη η η η τηρ τη ης ζω ω η ης q

 Ευ λο γη με ■ ■ νο ο ο ο ο ος ς ο Καρ

 πο ο ο ος τη ης κοι λι ας Σου ου ου ου ου ου

Προσόμοια τῶν Ἀΐων. ■χος q Πα ε Χ

(Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος)

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτόν ἐπὶ ταῖς Δυνάμεσιν Αὐτοῦ . . .

Α

 Των Ου ρα νι ι ων α φι ι ι θων Α ο

Γα α βρι η η ηλ κα ■ α τα α α πτας q εις

Να ζα ρε ετ ε πε ■ ε ε ε στη ^Απρος Παρ θε νον Μα

ρι ι ι ι α αν q βο ων Αυ τη το Χαι αι αι αι αι αι ρε ^Α

συλ λη η η η φει ει Υι ι ι ον ^Α του Α θα

α α αμ Α αρ χαι αι αι ο ο ο τε ε ρο ον q

τον Ποι η την των ■ πα αν των και Αυ τρω ω την ^Α των

βο ω ων των Σοι οι το ο Χαι αι αι αι αι ρε

■ Α α α γνη η q *Σελ. Αλναιτε Αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος...* ^Α

Ο Γα βρι η ηλ τη Παρ θε ε ε νω ^Α

το ο ο ο Ευ α γγε ε ε λι ι ι ο ον q εξ

Ου ρα νου ου κο μι ι ι ι ι ος ^Α α νε βο α

το Χαι αι αι ρε ε q συλ λη φει εν γα στρι ι ι ι ι ι

Σου ^Α τον Σοι οι οι οι χω ω ρη η η τον ^Α και

τω κο ο ο σμω ■ χω ω ω ρη η το ον q

και κυ ο φο ρος ■ φθη η η σει του εκ Πα ατρος Δ προ

Ε' ως φο ο ρου α α να α τει ει ει ει λα ■ αν

π
τος q

Στίχ. Αἰνετε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ... Δ

Ο συν ■ ι ι λι ος Δο ■ ο γος Δ του

Προ ο α α να α αρ χου ου ου Πα α α τρο ος q μη

χω ρι σθει εις των Α α ■ α α νω Δ νυν ε πε στη

τοις κα α α α τω ω q δι α α κραν ■ ευ σπλαγ

χνι ι ι ■ ι ι αν Δ οι οι οι οι κτο ον λα

βω ω ων Δ του κα θη μα α α ας ο ο λι σθη η η

μα α το ος q και του Α θαμ την πτω χει ει αν α

να λα α βων Δ ε μορ φω ωθη το ο α α λο ο ο ο

τρι ι ι ον q Σείχ. Αἰνέτα Αἰτόν δ' κομβαλοῖς εὐχχοῖς . . . ἦ

Ο' εκ Πα τρο ος ι δι ι ι ου και

ε εκ Μη τρο ο ος χρο ο ο νε ι ι κω ως q.

φα νε ρω θει εις τω κο ο ο σμω ἦ υ περ ου

σι ος Δο ο ο γο ος q μορ φη ην δου λου ου λαμ

θα α α α α α νει ἦ και γι ι ι ι νε ε ται

σα αρξ ἦ μη εκ στα α ας τη ης Θε ο ο ο

τη η το ος q και τον Α θαμ α να πλα ατ τει

εν τη γα α α στρι ἦ της φθο ο ρως κυ υ η η σα

α α ση η ης Σε

Δόξα τῶν Ἀγίων. Ἦχος Δι (Τετράσημοι) χ

Τ ο απ αι ω ω ω νος Μυ στη η η η

η η ρι ι ι Μυ στη η ρι ι ον ἦ να κα

λυ υ υ υ πτε ται αι ση η η η η η η με ε
 ε ε ρον και ο Υι ο ο ος του Θε ου ου
 ου υι ο ος αν θρω που γι ι ι νε ε ται αι
 ι ι ι να του χει ρο ο νος με ε τα λα α θων
 με τα δω ω ω μοι οι οι οι οι του βελ τι ι
 ι ι ο ο ο ο νος ψε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ευ σθη q πα α α λαι Α α
 θα α αμ και αι θε ε ε ο ος ε ε πι
 θυ μη η η η η σας ου ου γ ε ε γο ο
 νεν Α α αν θρω ω ω πο ο ο ος
 γι νε ται θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ος ι να θε ο ο ον τον Α θα α αμ α
 πε ερ γα α α α α ση η η η η ται

Εὐ φραι νε ε ■ ε ε σθω ω ω ω η η η

κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι σις q

χρ ρευ ■ ε ■ ■ ■ τω ω η η η φυ υ

υ υ υ υ σι ις ο τι Αρ χαγ γε λος

Πα αρ θε ε ε νω ω ω με τα δε ε ε ■ ■ ους πα ■

ρι ι ι ι ι ι ι ι στα α α α ται και

το Χαι αι αι αι αι αι ρε ε ε ε ■ κο ο

μι ι ι ι ι ι ι ι ζει q της λυ

υ υ υ υ υ πης αν τι ι ι ι ι ι ι

θε ε τον ^{Ἀπό} χορου. Ο δι α σπλα αγ χνα ε

λε ε ε ους εν αν θρω πη η η σας θε ε

ο ο ος η η μων δο ο ■ ξα α α α Σοι

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἦτοι ὁ στίχος τοῦ Κοινωνικοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ μετ' Ἐμφωνίου, ψάλλεται δὲ ἐν χορῷ ἀντὶ Κοινωνικοῦ ἢ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδόρου.

Ἦχος ᾠδῆς (Τετράσημοι) ᾠδῆς

Ε ξε λε ε ε ε ξα α το Κυ υ ρι ι ι
 ος ᾠδῆς την Σι ι ι ω ων η η η ρε τι ι σα α
 το Α αυ τη η η ην κ εις κα τοι κι α αν Ε αυ
 τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ᾠδῆς Χαι
 αι αι αι αι ρε ε ᾠδῆς Παν τα νας σα α
 Πα αν νυ υ μνη η τε ᾠδῆς μη η τηρ Χρι στου ου
 ου ου του ου θε ε ε ου ου ᾠδῆς Βα σι λισ
 των Α γγε ε λω ω ων η η Δε ε σποι να του κο ο ο
 ο ο σμου ου ᾠδῆς Χαι αι αι ρε ε ᾠδῆς των πηλ
 πι σμε νων η η ε ε λ πι ις και των πο
 λε μου με νων βο η θει α α Παν γι ι ι ι ι

Ἦχος λ λ̣ Νη̣ (Τρίσημοι) χ̣

Ψ αλ μοις και Ἱμνοις Σε ε ε υ μνω ἥ Παρ θε ε
 νο ο μη η τορ Κο ρη λ̣ και χα ρι στη η
 ρι ι ο ον φω νην λ̣ προσ φε ε ρω Σοι οι ο
 δου ου ου ου ου λος λ̣ Βα σι ι ι λισ σα
 α α Παν υ υ μνη τε λ̣ Δε σποι να α θε ε
 ο το ο ο ο κε λ̣ Χαι ρε Πα λα α τι ι
 ο ον τε ερ πνο ο ον του παν των Βα α σι λε ε
 ω ω ως και κλι ι νη η πορ φυ ρο ο ο ο
 στρω τε ἥ και χρυ υ υ σα αυ γη ης λυ χνι ι
 ι ι α λ̣ Χαι αι ρε ε θρο ο ο ο νε πυ
 ρι ι μορ φε λ̣ Βα σι ι λι κη κα θε ε ε ε ε
 δρα ἥ και Κι ι ι θω ω τε παν θα αυ μα α στε ἡ

και στα ■ μνε μαν να α δο ο ο χε⁶ κ⁶ Χαι
 ρε Πα αν τα νας ■ α σε ε μνη³ λ³ των Βα ■
 σι ι λε ων δο ο ο ο ο ξα³ λ³ και σκε ε⁶
 ε πη και αι βο η θει α³ λ³ και ■ αυ χη μα και
 τει ει ει ει ει χος³ λ³ Χαι ρε πνο η μου
 και ζω ω η⁶ κ⁶ και α γα αλ λι ■ μα α
 ■ μου³ λ³ και στη ρι γμα και λυ υ τρω σις³ λ³ πα
 σω ω ων των ■ δυ νω ω ων μου³ λ³ εν Σοι
 θα αρ ρω ων σω θη η σο ο μαι⁶ κ⁶ εν Σοι ζω ω
 και αι κι νου ου ου μαι³ λ³ Ευ χα ρι ι
 στω και προσ κυ υ νω³ και με ■ γα λυ υ νω
 Κο ο ο ρη³ τας Σα ας ■ με τρους δω ω ■
 ρε ας³ λ³ και τας ευ ερ γε σι ι ι ας

ΚΑΝΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου παρὰ ταῖς Σεβασμίαις Μοναῖς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, οὗ ἡ ἀκροστοιχίς: «Ἡ βασίλις τὰ σῶστρο σοὶ τῇ Παρθένῳ»,

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις «*Νικολάου*» καταλιμπάνονται δὲ τὰ ἐν τῷ Τριφδίῳ Μαρτυρικά καὶ Νεκρώσιμα διὰ τὸ τῆς ἡμέρας ἐορτάσιμον.

(Ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἐκδομένου ὑπὸ Γ. Μουσαίου ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς Πατριαρχικῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας 1849).

Ὡς, Ἀ. ἦχος δ'. — Ἀνέλω τὸ στόμα μου.

ΗΡΕΤΙΣΑΣ Ἀχραντε, λαὸν καὶ πόλιν βασίλειον, οἰκεῖν ὡς βασίλισσα, καὶ βασιλεύειν αὐτῆς· ἦν ἀλώσεως, βαρβάρων ἠνωτέρων, φυλάττοις γεραίρουσαν τὰ μεγαλεῖά σου.

Βαβαὶ τῶν ἀπείρων σου, περὶ τὸν κληρὸν σου Πάναγτε, θαυμάτων πῶς ἄτρωτον, ἀκαταπόντιστον, διετηρήσας, αὐτὸν ὡς ἐν πελάγει, βαρβάρων κυκλούμενον ταῖς ἀντιπνεύσεσιν.

Αδέτω σοι Δέσποτε, Δαβὶδ ὁ θεὸς προπάτωρ σου, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, Θύγατερ ἄκουσον, ἐκκλίνασα, τὸ οὖς ἐπὶ λαὸν σου, ἐτήσιον ἄδοντα σοὶ χαριστήριον.

Συνέσειςας Δέσποινα, καὶ συνετίραξας θάλασσαν, καὶ ἄρδην ἐπόντωσας· σκύλον μισόχριστον, Σκύθην ὀλεθρον, καθάπερ τοὺς τῆς Ἁγαρ· λαὸς σεσωμένος δέ, ᾄδει τὰ θαύματα.

Νομὴν πολυχρόνιον, κατατρεχόντων σῆς πόλεως, Παρθένε ἀνέστειλας, τῶν ἐκ τῆς Ἁγαρ δεινῶν, ἐπιτρίψασα, τὸ σπένδιμα τὸ τούτων, καὶ τέλος βυθίσασα οἰκαδε φεύγοντας.

ᾠδὴ γ'. — Τοὺς σοὺς ὁμολόγους

Ἰδοὺ τῶν ἔθνων ἐν πονηρίᾳ, τὰ ὕδατα ἤχησαν Ἀγνὴ, τῇ πόλει σου τὸν ὄλεθρον, αὐτῶν ἐν κραταιότητι· ἀλλ' ἐμφανῶς τῇ ῥώμῃ σου, παρὰ τὸν ἄδην διεσπάρησαν.

Λαὸν περιούσιον Παρθένε, καὶ ἅγιον ἔθνος σοι σαφῶς, καὶ θεῖον ἱεράτευμα, βασιλείον ἐξαίρετον, τὴν βασιλίδα δέδωκεν, ὃ σὺς Ὑῖος εἰς περιποίησιν.

Ἰσόδροπον κίνησιν οἱ Πέρσαι, τοῖς Σκύθαις ἐνθήμενοι τῇ σφῶν, καρδίᾳ δίκην λαίλαπος, καὶ καταγίδος Ἀχραντε, τῇ οἷ πόλει προσέῤῥηξαν· ἀλλ' ὥσῃ χνοῦν αὐτοὺς ἐλίκμησας.

Ἰάτη τὸ σύντριμμα Παρθένε, τῆς σῆς θυγατρὸς καὶ συντριβὴν, ἀλάστωρ ὃ καὶ βλάσφημος, ὅξέως καθυπέμεινεν ἵππον γὰρ καταβέβληκας, καὶ ἀναβάτην ἐνδικνώτατα.

ᾠδὴ δ'. — Τὴν ἀνεξιχνίασταν

Σήμερον παράδοξα εἶδεν Ἀγνὴ, πόλις ἡ ἐξάρχουσα πόλεων, σοῦ τῆς Παρθένου, στρατηγούσης κατ' ἐχθρῶν, παρ' ἐκατέραν ἡπειρον, πάχος ὥσῃ γῆς διεῤῥάγησαν.

Τί σοι ἀνταπόδομα Μῆτερ Θεοῦ, νῦν ἀνταδοίμεν ἄξιον, ἀχρεῖοι δοῦλοι, ἀντὶ πάντων ὧν ἡμᾶς. Ἀγνὴ προσευρηγέτησας; ὄθεν ἐκ ψυχῆς σε γεραίρομεν.

Ἀγαρ οἱ ἀπόγονοι οἷς συστοιχεῖ, πόλις ἡ δουλεύουσα Δέσποινα, λήξει τῇ κάτω, προσβαλόντες ὡς σκηπτὸς, τῇ ἐλευθέρᾳ πόλει σου, λίθος οἷα πόντιφ κατέδυσαν.

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς μορφῆς, ἐν εἰκονικοῖς ἐκτυπώμασιν, ὃ Ἱεράρχης, καὶ ἡ σύμπασα πληθὺς, ἱκετικῶς κατέχοντες, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀνεστήσαντο.

Κόσμου σε βασίλισσαν ἡ βασιλὶς, πόλεων πασῶν βασιλεύουσα, καίπερ εἰδυῖα, ὅμως Δέσποινα αὐτῆς, ἐξόχως σε πλουτήσασα, μένει πολεμίοις ἀνάλωτος.

ᾠδὴ ε'. — Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ὠράθη τὸ λόγιον, αἰσίως περατούμενον, εἰς γὰρ κατεδίωξε χιλῖους, καὶ δῶα αὐθις μετεκινήσαντο, ὅλας μυριάδας εἰς φυγὴν, δύνανται φραξάμενοι, τῆς Παρθένου τὴν ἄμαχον.

Συνέκοψεν Ἄγγελος, ὡς ἐν ἐκστάσει πρότερον, τοῦ Συναχηροῦ τὰς μυριάδας, φρουραζομένου κατὰ τοῦ ζῶντος Θεοῦ· νῦν δὲ τὰς ἀπείρους τῶν ἐθνῶν, ὑφ' ἐν ἐθανάτωσε, μυριάδας ἡ Δέσποινα.

Τηκόμενοι πάθει, τοῖς ἀνηκέστοις βάρβαροι, πάντες ἐπιθέμενοι τῷ κλήρῳ, τῷ σὺ Παρθένε, λιμῷ καὶ βρώσει πτηνῶν, καὶ ἐκδειματούμενοι φρικτῶς, ἔμαθον οἷς ἔπαθον, ὡς εἰς σὲ κατεφρόνησαν.

Οτε δὴ ὁ Ὑψιστος, τὰ ἔθνη διεμέριζεν, ὡς ἐπιτροπεύονται Ἀγγέλοις, αἵματι θείῳ, οὓς ἐξηγόρασε, σχοίνισμα μερίδος τῇ Μητρὶ, πόλιν ὑπερείλετο, ἢ φυλάττοις ἰλιόρητον.

ᾠδὴ Σ'. — Τὴν θείαν ταύτην

Ρομφαίαν δῖον καὶ πόλεων, ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων Θεόνυμφε, τῇ κληρουχίᾳ σου, κενὰ καὶ καὶ ἀπρακτὰ ἤλεγξας, ὡς πολιοῦχους ταύτης ὑπερασπίσασα.

Αδίκως ἐπιστρατεύσασα, περὶς τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, δουλείαν ἐνδικαν, κατεδικάσθη τῷ ἀνακτι, ὑπερμαχοῦσῃ τούτῳ τῆς Θεομήτορος.

Σωοὺς ἐξέβρασε θάλασσα, καθάπερ Αἰγυπτίους τὸ πρότερον, Ἀγαρηνῶν τοὺς νεκροὺς, οὓς θεηλάτῳς ἐβύθισεν, ἐπιθεμένους κλήρῳ τῆς Θεομήτορος.

Οσοὶ τὴν πόλιν δειμάμενος, ἀνάκτορον Παρθένε περίπυστον, ἀναξ ἀγάλλεται, ταύτην ἀμφέπουσαν βλέπων σε, καὶ τὸν ψλῶς καλοῦντα ἐχθρὸν συντρίψασαν.

Λαὸς καὶ πόλις φιλόχριστος, ὅσοις φοβεραῖς καταπόσεως, ὑπερμαχοῦσῃ σου, νῦν χαριστήριον πάννυχον, ἐν ἀκαθίστῳ στάσει τελεῖ δοξάζων σε.

ᾠδὴ Ζ'. — Οὐκ ἐλάτρευσαν

Ικετήριόν σοι δέσῃν προσάγομεν, οἱ σεσωμένοι φρικτῆς, αἱμαλωσίας Ἀγνῆς, ὅσοι θῆναι δεόμενοι καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ὧν ὁ πόλεμος, οὐκ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι, τῷ νοὶ δὲ ἀντιπίπτει.

Τόξα πάντα συνετρίβη καὶ ἡσθίνησε, τῶν δυνατῶν ἐν αὐτοῖς· οἱ ἀσθενεῖς δὲ σαφῶς, ἰσχύν τε καὶ δύναμιν περιεζώσαντο, ὡς τὴν ἄμαχον, πεπλουτηκότες δύναμιν, πεποιθήσει σου Παρθένε.

Η παλίμφημος, ἀπέσθη καὶ ἠφάνιστο, γλώσσα τοῦ κήρυκος, τῆς μυσαρᾶς τελετῆς· ἐξ ὕψους γὰρ ἐξόπιτο πτώμα ἐξαίσιον, μὴ κραυγάζων σοι, εὐλόγημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς Σῆς Κουρίας.

Ανοιγέσθωσαν, αἱ πύλαι σου βασίλισσα, πασῶν τῶν πόλεων, καὶ προσερχέσθωσαν, ἐν ἑλευθέρῳ ποδὶ, οἱ πρῶν σου δέσμοι, καὶ ἐγκαταλείψονται· ὁ τοῦ παίοντος, καὶ γὰρ ζυγὸς συντέτριπται, στρατηγούσης τῆς Παρθένου.

Ῥδὴ η'. — Παῖδας εὐαγεῖς

Πέρσαι τε καὶ Μῆδοι καὶ τῶν Οὐνων, τὰ ἐχθίστα φύλα συνελάλησαν, δεῦτε καὶ κατίσχωμεν, κληῖρον τὸν ἀπόλεκτον, ἐν γὰρ αὐτοῖς οὐδεὶς ἐστιν, ὁ βασιλεύων τὰ νῦν, ἡλέγχθησαν δὲ φρούαγμα μόνον· πάντας γὰρ ἐξῆρεν, ὡς χλόην ἡ Παρθένος.

Ανασά σοι πόλις Θεοτόκε, παρ' ἧς ἡ εὐσέβεια κρατύνεται, πίννυχον ἐτήπιον, ᾗ δὲ τὸ κατόρθωμα, καὶ ἐσραΐζει χαίρουσα τῆς βασιλίδος σαφῶς, τὰ τὰ ῥύσια, καὶ σώστρα Παρθένε, ἀνιμνολογοῦσα τὸν τόκον σου τὸν ξένον.

Ρήγγνται τὰ σκάφη τῶν ἀθέων, ἀλλήλοις ἐν συσσεισμῷ, καὶ καταγίδι φρικτῇ, βίε προσαραῖξαντα, ἅλλα τε βεβύθισται, πάντα δ' ὕφ' ἐν ἀπώλῳ καὶ ἐξηφάνισται· θρηνεῖ δὲ καὶ ὁ φύλαρχος βλέπων, ἔργον γενομένους καὶ τοὺς λοιποὺς μαχαίρας.

Ολωλε τὰ ἔθνη παραδόξως, σῇ κληρονομίᾳ ἐπιθέμενα· ἔθεντο τὸ στόμα γὰρ, ὕψος πρὸς οὐρανόν, καὶ τὴν αὐτῶν ὑβρίστησαν γλώσσαν διήγαγον, εἰς γῆν μεγαλαυχούσαν Παρθένε, ὥσπερ ὁ ῥαψάκης, σὺν ᾧ καὶ διεφθάρη.

Ῥδὴ θ'. — Ω; ἐμψύχω Θεοῦ

Θαυμαστή σου ἐστὶν ἡ σκηνή, παλίτιον τοῦ πάντων βασιλέως· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ ἐπισκιάσαν Θεοτόκε, φρικτὸν κατεσκευάσε σε θάλαμον· νῦν δὲ ἡ πόλις σου αὕτη κληῖρος, ἀλλὰ σώζεις ταύτην, ἐχθρῶν βαρβάρων ἀσινῇ.

Ενεδρεύονται Θεοτόκε Ἀγνὴ, ἀδίκως οἷς ἐνῆδρευσαν δικαίῳ, πόλιν καὶ λαὸν οἱ ἐκ Περιοῖδος ἐπιστάντες· αὐταῖς ἐπιστάντος τοῦ ὀλέθρου φρικτῶς, καταστρατηγούσης σου Κόρη τούτων, καὶ ουστρατηγούσης ἐκεῖ τῇ πιστῇ βασιλεῖ.

Νομοθέτης τὸ πρὶν Μωϋσῆς, τυποῦμενος παλάμιας σταυροτύπως, ῥύεται λαὸν Ἰσραηλῆτην παλαμναίας, χειρὸς Ἀμαλῆκ τοῦ πολεμήτορος· νῦν δὲ τῇ Σταυρῷ, καὶ εἰκόσι θείαις, τοὺς ἐχθροὺς ἡτῶσι χεῖρες ἀνδρῶν Ἱερῶν.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῷ, λυτρούμεθα ἐν σοὶ Θεογεννήτορ, ἄρδην κατακλύζοντος πολέμου ἐξ ὑδάτων, ἐθνῶν καλυπτόντων γῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ βουνῶν ὑψουμένιον, σοῦ δὲ ἀφανιζομένων τῇ θάλαμῃ πρὸς τάχος ἄγνῃ.

Υπερίπταται Θεομήτορ τὰ σά, Θαυμάσια εἴην δύναμιν τῶν λόγων· σθένει
γὰρ σὺ ἀμάχῳ ἐξδύσω ἄλλοφύλων, ἐπιδρομῆς ἀγνῇ κληρουχίαν σου· δθεν
εὐχαρίστω· βοᾷ σοι, σύ μου Θεοτόκε ῥύστις, Προστάτις, καὶ καταφυγή.

»Τὴν εὐχάριστον σοὶ φέρω φωνὴν Λόγε,

»Ἰδὼν ποθεῖνώς τέρμα τῶν ἀνηργμένων

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἰωάννου Μοναχοῦ (¹)

(Ἐξ ἀντιγράφου τοῦ πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀκακίου, Προηγουμένου τῆς ἐν Ἀθῶν Ἱ. Μονῆς Ξενοφώντος, ὅπερ παρεχώρησέ μοι ὁ Ἀρχων Μ. Χρονογράφος καὶ Χαρτοφύλαξ τῆς Μ. Χ. Ἐκκλησίας κ. Μανουὴλ Γαδεών. Εἶναι δὲ ἀνέκδοτος).

Ἰρδὴ α΄. Ἡχος δ΄. — Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Πολλάκις τὴν Πόλιν σου, καὶ τὸν λαὸν τὸν φιλόχριστον, καὶ Ἀνακτας ἔσωσας, σκέπη τῇ σῇ κραταῖα. Ἐθνη βάρβαρα, θανάτῳ παραδοῦσα, λυττήσαντα Δέσποινα, κατὰ τῆς ποιμνῆς σου.

Λαμπρῶς ἐφορτάσωμεν, πανηγυρίζοντες σήμερον, ἡμῶν τὰ σωτήρια, καὶ τὴν καθάραισιν, καὶ ἀπώλειαν, τῶν ἐπανισταμένων, ἐχθρῶν καὶ γεραίροντες, νίκης τὴν πρόξενον.

Εφύμνιον Πάναγνε, μεθ' ἰλαρότητος πρόσδεξαι, ἱκέτιδος Πόλεως, καὶ τὴν εὐτέλειαν, μὴ κακίσασα, βαρβάρων ἐπηρείας, αἶ με περισῶζε, ὅπως δοξάζω σε.

Καλλίστην σε πρόμαχον, ἢ βασιλῆς ἢ τῶν πόλεων, εὐτύχησε σώζουσιν, ἐκ περιστάσεων, καὶ κακώσεων, καὶ νόσων καὶ κινδύνων, ἐχθρῶν πολεμούντων τε φυγαδευτήριον.

Ωδὴν σοι προσάγομεν, εὐχαριστήριον χαίροντες, ἐφ' οἷς ἡλευθέρωσας, ἐκ πολέμιας χειρός, πασῶν πόλεων ὑπερκειμένην Πόλιν, καὶ μόνον τῷ κράτει σου, ὑποκειμένην Ἀγνή.

Ἰρδὴ γ΄. — Τοὺς σοὺς ὁμολόγους

Τῇ σῇ δυναστείᾳ τροπωθέντες, οἱ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ λοιπαί, βάρβαρα γένη σύμμικτα, πανωλεθρίαν εὗραντο, αὐταῖς ναυσὶ καὶ χρήμασι, διαφθαρέντες Πανύμνητε.

(1) Παρατήρησις τοῦ ἀντιγράφου : Ἐν τῷ χειρογράφῳ δὲν ἀναγράφεται Ἀκροστιχίς· ἀλλ' εἶναι αὕτη : ΠΑΕΚΩ ΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΑΡΘΕΝΩ ΚΟΡῇ ἸΩΑΝΝΙΚΙΟΣ καὶ οὐχ Ἰωάννης μοναχός.

Ο πάλιν ποντίσας Παντοκράτωρ, τριστάτας τυράννου Φαραώ, λαὸν Ἰσραηλίτην δέ, διαβιβάσας ἄβροχον, οἷτω καὶ νῦν ἐβύθισε, τῶν δυσμενῶν τὰ στρατεύματα.

Νικῶσι τὰ θαύματά σου Κόρη, ἀστέρων ὑπέμετρον πληθύν, καὶ ψάμμον τὴν παράλιον, δι' ὧν οἱ σοὶ θεράποντες, ἐκ τῶν δεινῶν θυόμεθα, βαρβαρικῶν ἐπιθέσεων.

Υφ' ἐν τῶν Ἑθνῶν ἡ πανσπερμία, τὴν Πόλιν κυκλώσασα τὴν σὴν, καὶ τείχεσσι προσψαύσασα, ποικίλα μηχανήματα, ὥσπερ κηρὸς ἐξέλιπε, πυρὸς τυχοῦσα καταφλέγοντος.

Μυριάνδρον στόλον τῶν ἀθέων, ὑδάτων ἐδέξατο πυθμὴν, τῷ ἐν Βλαχέροναις τείχει γάρ, θρασέως ἐπιθέμενον, ἡ θάλασσα φυλάξασα, βυθοῖς ἐσχάτοις παρέπεμψεν.

Ῥδὴ δ'. — Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Νοῦν καὶ λόγον ὑπερβαίνει, καὶ ῥητόρων δεινότητας, καὶ τῶν φιλοσόφων, τοὺς συλλογισμοὺς Μητροπαύθνε, τῆς φοβεράς σου ἰσχύος τὰ τεράστια, ὑπὲρ ὧν σε λαὸς εὐφημεῖ ὁ Χριστῶννυμος.

Οπλιτῶν τε καὶ ναυμάχων, πολυάριθμον στρατεύμα, ὁ Σκυθῶν ἐξάρχων, ἄθεος Χαγάνος ἐπήγετο, κατὰ λαοῦ σου κλήρου καὶ σχοινίσματος, ἀλλὰ λύκος εἰς μάτην χανὼν ἐξελήλεγκται.

Ναοῦ θείου καὶ μεγίστου, καὶ ἀνάσσης τῶν πόλεων, εἰς τῶν Ἄγαρ γόνων, καταφροναιτόμενος ἔφιππος, ἐν τινι πίπτει βοθύνῃ καὶ ἀπόλλυται, σὺν τῷ ἱππῳ, καὶ θάρσους ἐμπικλᾷ τοὺς θεόφρονας.

Μυριάδας ἐναντίων, δύο μόνοι φιλόχριστοι, τῇ ῥοπῇ σου Κόρη, κατοχυρωθέντες ἐδίωξαν, καὶ πρὸς χίλους εἰς πάλιν παρετάξατο, ἀνακραίνοντες, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ηθερμὴ σου προστασία, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους σου, καὶ γενναίων φύσιν, κατὰ τῶν βαρβάρων ἠδῆγένωσε, δυναμωθεῖσαν ἰσχυρὴ θεῖος χύριτος, καὶ δυνάμεις, τὰς τῶν δυσμενῶν ἐκνευρίσασαν.

Ῥδὴ ε'. — Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ταράχον καὶ δέιματος, Ἀγαρηνοῖς παραίτιος, γέγονεν ὁ κῆρυξ ἀνελθὼν γάρ, φωνῇσαι τούτους εἰς βδελυρὰν προσενχὴν, πίπτει κατὰ γῆς σνμποδισαίεις, παίγνιον γενόμενος, τοῦ ἀθέου κηρύγματος.

Ροαῖς ἐδυσώπει σε, δακρύων ὁ τῆς πόλεως, ταύτης Ἱεράρχης θεῖον ζῆλον, χερσὶν κατέχων, καὶ τὴν Ἑσθῆτα τὴν σὴν, καὶ κύκλῳ τειχῶν περιπατῶν, ἄμα τῷ συστήματι, τοῦ λαοῦ σου Θεόνημφε.

Ο βάρβαρος Σάρβαρος, ὁ τῶν Περσῶν σατραπαρχος, πάσης γυμνωθεὶς τῆς ἐκ Περσίδος, ἐφεπομένης αὐτῷ δυνάμεως, μόλις σὺν δλίγοις διαδράς, ὤφθη τῷ προπέμπαντι, σκυθρωπότατος ἄγγελος.

Παλίμη τῇ Θεῇ σου, κυβερνωμένη πάντοτε, Πόλις ἡ φιλόχριστος καὶ θράση, τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν κοιμίζουσα, σήμερον ἰσιᾶ σοι Ἑορτήν, πάν-
νυχον ἀκάθιστον, σὺν θαυμάτων μνημόσυνον.

Ῥδὴ ζ'. Τὴν Θεῖαν ταύτην

Απόρως σκόντιες οἱ βάρβαροι, βρωμάτων τῶν εἰς σύστασιν σώματος λιμῶ ἀπώλοντο, ὅθεν σαρκῶν ἀνθρωπίνων τε, καὶ θνησιμαίων ζώων ἐναπεγεύοντο.

Ραδίαν Μῆτερ Ἀπειρανδρε, εὐρίσκει τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, ἡ πιστο-
τάτη σου, Πύλις τὴν χειρὰ σου σύμμαχον, καὶ βοηθὸν πλουτοῦσα τὴν ἀπροσμίχτην.

Θρασύτης ἄμετρος Δέσποινα, τῆς Ἄγαρ τῶν ἐγγόνων συστέλλεται, ὥς γὰρ ἐδίδρασκον, ἡμῶν τὰς χεῖρας τῶν δούλων σου, ἐν τῷ πελάγει ἄρδην κατεποντίσθησαν.

Εὐφραίνου Πόλις καὶ χόρευε, αὐχοῦσα τὴν Παρθένον ἀσφάλειαν, καὶ ἀκαθαίρετον, πύργον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, καὶ βασιλέων κρατοῦς καὶ δόξης στέφανον.

Νεκρῶν σωμάτων ἐπλήσθησαν, ἄκται καὶ τῶν λιμένων οἱ πρόβολοι, καὶ νῆσοι σύμπασαι, Ἀγαρηνοὶ γὰρ ἐκφεύγοντες, ἐν τῷ Αἰγαίῳ κόλπῳ, ἄπαν-
τες ὤλοντο.

Ῥδὴ ζ'. — Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ω τοῦ θαύματος! ἡ θάλασσα τὴν χάλαζαν, ἀνῆψε δίκην πυρός, ὅθεν δικάδες ἐχθρῶν, τῆς πίσεως γυμνούμεναι, κατεβυθίζοντο, πᾶσαι αὐτανδροί, τῆς κραταιᾶς πρεσβείας σοι, καινουργούσης ταῦτα Κόρη.

Κατανύξει καὶ ἀγάπη καὶ προφότητι, καὶ προσευχῇ καθαρᾷ, καὶ τῇ ἀγνείᾳ ψυχῆς, καὶ οἰκτῷ πρὸς πένητας, ἀνταμειβόμεθα, θείας χάριτος, τῆς Θεοτό-
κου μέλποντες, τὴν θερμὴν αὐτῆς πρεσβείαν.

Οὐ κατήσχυνεν, ἡ πάντων προστατεύουσα, δούλων δεήσεις πιστῶν, ἀλλὰ βλασφημῶν ἐχθρῶν, ὀφρὺν ἐτιπίνωσε, καὶ θράσος ἔθραυσεν, καὶ κατέβαλεν, ὑπερηφάνων φροῦγμα, καὶ διεινὴν ἀλαζονίαν.

Ράβδον ἔχοντες, δυνάμεως οἱ δοῦλοί σου, τὴν Θεῖαν σκέπην σου, τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρῶν, μακρὰν ἀπελαύνομεν, πίστει καὶ ψάλλομεν, Ὑπερῴμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Η ἐλπίς ἡ προσοασία ἡ ἀντίληψις, τὸ καταφύγιον, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν ἡ δόξα τὸ καύχημα, τὸ ἀγαλλύμα, τὸ κραυαίωμα, τῶν Ὁρθοδόξων Δέσποινα, σὺ ὑπάρχεις βασιλέων.

Ὡδὴ η'. — Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ιθι καὶ τανῦν ὦ Θεοτόκε, ἐν μάχῃς ἀκαταμάχτην δούλωμα, σὺ λαῶ τὴν σκέπην σου, ἔχοντι προπύργιον, καὶ κρατιμὴν ἀσφάλειαν, καὶ πυρρολάττρας ἐχθροῦς, ἐνδίκως ἀποδιώξον ἄρδην, πόρρωθεν ὁρίων, Ρωμαίων κληρονομίας.

Ωφθης οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, τῶν ἄνω τιμωτέρα τε δυνάμεων, μόνη γὰρ ἐχώρησας, πᾶσι τὸν ἀχώρητον, ἐν καθαρᾷ νηδύϊ σου, καὶ ἀπεκύησας, εἰς πάντων τῶν πιστῶν σωτηρίαν, τῶν ὑπερψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αβυσσος ὑπάρχουσα τεράτων, ἀβύσσος τῆς ἀπωλείας παραδέδωκας, ἔθνη μισοβάρβαρα, καταφρονητόμενα, τῶν Ὁρθοδόξων δούλων σου καὶ ἐγκανώμενα, τῷ θράσει τῆς αὐτῶν αὐθαδεύας, καὶ μὴ προσκυνοῦντα τοῦ Σοῦ Υἱοῦ τὸ κράτος.

Νέκρωσον ψυχῶν ἡμῶν τὰ πύθη, Παρθένε καὶ τὰ συντρίμματα θεράπευσον, πάντων ἡ βαστάσασα, νόσους τὸν βασιλεύοντα, καὶ ἁμαρτίας αἰρῶντα, καὶ θανατώσαντα, τῷ πάθει τῷ τιμῷ τὸν ὕφαν, οὗ τῇ συμβουλίᾳ ὑπὲρ χημεν θανάτῳ.

Νόουσι ποταμίᾳ ὡς ρεῖθρα, αἱ χίριτες τῶν ἀφθόνων θαυμασιῶν σου, νόσοι φυγαδεύονται, δαίμονες ἔλαυνονται, καὶ τῶν πιστῶν συστήματα καταφωτίζονται, καὶ λύσιν τῶν θλιβόντων εὕρισκει· ὅθεν ἀνυμνεῖ σε παννύχως μελωδίαις.

Ὡδὴ θ'. — Ἄπας γηγενής.

Ιδε τοῦ πιστοῦ, λιποῦ τὸν ἐγκάρδιον, πόθον Πανάμωμε· ἴδε τὴν ἀνόθευτον, εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀκάθιστον, δοξολογίαν ἄχραντε, καὶ τὴν πεποίθησιν, καὶ πταισμάτων, δίδου τὴν συγχώρησιν, πρὸς Θεὸν μητρικαῖς σου ἐντεύξεσιν.

Κήρυκες ἡμεῖς, θαυμάτων γινόμεθα, σῶν διαπρύσιοι, καὶ πανηγυρίζοντες, ὁμολογοῦμεν τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὰς ἀπείρους χάμτας, ἐκδιηγούμεθα· καὶ βοῶμεν, χαίροις ἡ πανάγαθος, τῶν Ἀνάκτων ἡμῶν τὸ στερέωμα.

Ιλαθὶ καὶ νῦν, φιλάγαθε Δέσποινα, τῇ πολιτείᾳ σου, καὶ τὸν εὐσεβέστατον Ἀνακτα φρουρεῖ, καὶ καθυπόταξον· τούτου ποσὶ πολέμια, ἔθνη καὶ βάρβαρα· σὲ γὰρ μόνην, σύμμαχον ἀπρόσμαχον, ἐν ταῖς μάχαις αἰεὶ ἐπιστάμεθα.

Ορος σε Ἀγνή, καὶ βάτον πιστίδα τε, κατονομάζομεν· πλάκα κλίνην τράπεζαν, ῥάβδον Ἀγίαν, θείαν τε γέφυραν καὶ καβωτὸν καὶ κλίμακα, τέμενος θάλαμον, κεφαλίδα, στάμνον τόμον πόκον τε, καὶ λαβίδα καὶ θρόνον πυρίμορφον.

Σκῆνωμα Θεοῦ, ναὸν καὶ παλάτιον, πόλιν ἀγίασμα, πύλιν καὶ παράδεισον, πηγὴν καὶ χώραν, δάμαλιν ἄσπιλον, περιστερὰν ἀμόλυντον, κῆπον ὁσφράδιον, καὶ λαμπάδα, Κόρη σὲ γινώσκομεν, καὶ παννύχους ᾠδαῖς μεγαλύνομεν.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀφιέρωσις	Σελ. 3
Τυπικαὶ Διατάξεις Ἀκολουθίας Ἀκαθίστου	» 5
«Θεὸς Κύριος» ἀργόν	» 6
«Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» ἀργόν	» 6
» » » σύντομον	» 9
Ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»	» 10
«Τῇ Ὑπερμάχῃ» ἀργόν	» 29
» » ἀργοσύντομον (Ἐ. Φαρλέκα)	» 33
» » σύντομα δύο	» 35-36
Ἐκφδοὶ τῶν Οἰκῶν (Χαῖρε Νύμφη καὶ Ἀλληλούια)	» 37
«Τὴν Ὁραιότητα» ἀργὸν Χουρμουζίου	» 40
» » δισκευασμένον	» 41
» » σύντομον	» 42
«Ὁ μέγας Στρατηγός» (κείμενον ὁρθρον)	» 44
Τὰ Τετραφῶδια τοῦ Ὁρθρου	» 45
Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν «Γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνων»	» 54
«Ἀπαξ γηγενής» εἰς τὸ «ἐξαιρέτως»	» 55
«Δοξαστικὸν τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγ. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ	» 57
Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ	» 59
Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον»	» 62
Ὕμνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ἐξελέξατο Κύριος»	» 65
Ὕμνος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις» παρὰ Μανουὴλ Χρυσάφη τοῦ ἀρχαίου	» 67
Κανὼν Εὐχαριστήριος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον «Ἡρέπεις, Ἀχραντε» (κείμενον), ψαλλόμενος ὑπὸ Σαββάτιω τῆς Ἀκαθίστου, ποίημα Νικολάου (τοῦ Στουδίτου)	» 69
*Ἄλλος Κανὼν εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον «Πολλὰς τὴν Πόλιν Σου», (κείμενον), ποίημα Ἰωαννικίου μοναχοῦ, ἀνέκδοτος	» 74